

Інструкція з монтажу і обслуговування Камінної топки і касети

KFD ECO MAX 14

KFD ECO MAX 7L/R

KFD ECO MAX 7 3F

KFD ECO M7

Камінна топка є опалювальньо-оздоблювальним обладнанням, що дає змогу побудувати опалювальну систему будинку завдяки розповсюдженню гарячого повітря. Топка не є автономним опалювальним пристроєм, але є частиною системи обігріву. З цієї причини її робота і безпека залежить високою мірою від якості інсталяції і використаних матеріалів. Тому, звертаючи на це увагу, радимо довірити перевірку якості встановлення топки перепідготовленому авторизованому інсталятору KFD, який зможе гарантувати відповідний рівень якості виконаних послуг.

1 Підготовка камінної топки

1.1 Загальні інструкції

1.2 Встановлення і комплектація топки

2 Будівництво топки

2.1 Розміщення топки

2.2 Димохід

2.3 Завершення димаря

2.4 Доступ повітря з зовні

2.5 Монтаж корпусу топки

2.6 Підключення труб розповсюдження гарячого повітря

2.7 Захист балки в корпусі топки

2.8 Визначення опалювальної потужності пристрою

2.9 Інструкція монтажу адаптеру подачі повітря

3 Експлуатація топки

3.1 Основна інформація

3.2 Розпалення

3.3 Консервація

3.3.1 Димохід

3.3.2 Оглядове скло топки

3.3.3 Камінний вклад

3.3.4 Усунення попелу

3.3.5 Літня перерва в експлуатації

3.4 Паливо

3.5 Вказівки для користувачів

4. Підбір параметрів димоходу – діаграма

5. Список матеріалів необхідних для побудови каміну
6. Таблиці
7. Технічна специфікація
8. Вирішення проблем
9. Щоденний огляд

1 Підготовка камінної топки

1.1 Загальні інструкції

УВАГА: Враховуючи те, що камінна топка має велику вагу, належить дотримуватися особливої обережності під час транспортування, а також притримуватися загальних правил техніки безпеки.

Опалювальні пристрої KFD доставляються на дерев'яному піддоні, що полегшує безпечне переміщення топки за допомогою навантажувача. Камінну топку слід транспортувати у вертикальному положенні. Під час переміщення вручну необхідно демонтувати всі зйомні елементи з середини топки (такі як: дефлектор, задня плита, обмежувач деревини, решітку, попільник) пам'ятаючи про можливість зняття скла. Демонтаж ручок дефлектора проковує розблокування задньої плити і можливість її похилення під власною вагою вперед. Аби уникнути пошкодження скла, необхідно притримувати плиту, після чого демонтувати її.

Під час транспортування не варто тиснути або братися за скло і зовнішні елементи (особливо рухомі).

1.2 Встановлення і комплектація топки

Камінну топку KFD належить встановлювати на попередньо підготовленому місці, тобто необхідно враховувати необхідну міцність підлоги (стелі) залежно від типу топки і ваги оздоблення (середньо від 450 до 850кг), в віддаленості від димоходу, аби зробити можливим правильне (зі збереженням кута 45°), під'єднання вильоту диму з каміну до з'єднання (трійника).

Відтак, встановлену топку необхідно уважно виставити за рівнем землі, звертаючи увагу на те, аби всі точки опору були приблизно рівномірно навантажені.

До правильно встановленого каміну, необхідно вмонтувати елементи камери згоряння, якщо вони були демонтовані під час транспортування вручну. Це:

- задня чавунна плита,
- дефлектор,
- решітка,
- попільник.

Підготований камін вже є готовим до під'єднання димової труби до димоходу. Перед оздобленням топки, належить зробити пробне розпалення, а також проконтролювати справність роботи усіх механізмів.

Вперше підключену топку, після усунення всіх наліпок з поверхні скла і ретельного змиття залишків клею, належить спробувати розпалити. Вогонь необхідно збільшувати поступово, так аби уникнути сильних внутрішніх

напружень в корпусі топки. Максимальна кількість палива (деревини) завантажена до топки в ході випробувань не повинна перевищувати 4 кг.

В ході першого розпалення топки необхідно проконтролювати: щільність з'єднання з димовою трубою, герметичність дверних ущільнювачів, а також справність регуляторів (важелі регуляції швидкості згоряння). Підчас першого розпалу і розігріву, жаростійка фарба, що покриває поверхні топки, запікається, тому може виділяти запах. Це є нормальним явищем і цим не варто непокоїтись.

Після нагріву топки належить виконати остаточний контроль справності всіх рухомих елементів топки, а саме:

- відкриття дверцят;
- герметичність закриття (варто звернути особливу увагу на правильність прилягання дверцят до фасаду топки);
- герметичність корпусу;
- роботу елементів регуляції швидкості спалення, а також важеля для регулювання повітряної тяги в димоході (шиберу). Контрольне паління належить закінчити залишивши камін до повного остигання.

У випадку зауважень під час тесту, або будь-яких несправностей, належить припинити подальше будівництво каміну (оздоблення топки), і звернутися до авторизованого представника KFD.

2 Будівництво топки

2.1 Розміщення топки

Процес встановлення камінної топки потрібно починати з приготування відповідного місця. Це місце має відповідати наступним вимогам:

- відповідна міцність фундаменту (стіни), що залежить від типу топки і ваги обудови (в середньому від 450 до 850 кг);
- відповідний вологостійкий домохід (діаметр та висота), розрахований згідно до типу і потужності топки (розділ 3), і також мусить бути витривалим до температур, що виникають підчас горіння палива;
- регульований потік свіжого повітря з зовні будинку (мін. 200 см²) проведений до приміщення в якому встановлено топку;
- в тому місці не повинні знаходитись пальні, або легкозаймисті матеріали, а також електричні або гідравлічні пристрої;
- так само підлога під каміном, як і 60 см перед ним мусить бути виконана з незаймистих матеріалів (напр. теракота або натуральне каміння).

На підготовленому таким чином місці можемо розпочати монтаж цоколю каміну, що становить фундамент усього пристрою. Матеріали рекомендовані для монтажу перераховані в розділі 4.

Конструкція цоколю має бути запроектована в такий спосіб аби гарантувати потік повітря з долу, вздовж зовнішніх стінок топки до гори, забезпечуючи мінімальний, для даного типу топки, обсяг потоку повітря (таблиця 4). Цоколь, побудований таким чином, може служити підставкою для камінної топки, якщо вона не має власної опорної конструкції. Встановлюючи топку необхідно звернути особливу увагу на те, аби топка своєю підставкою не обмежувала передбачену область повітряного потоку (рисунок 1).

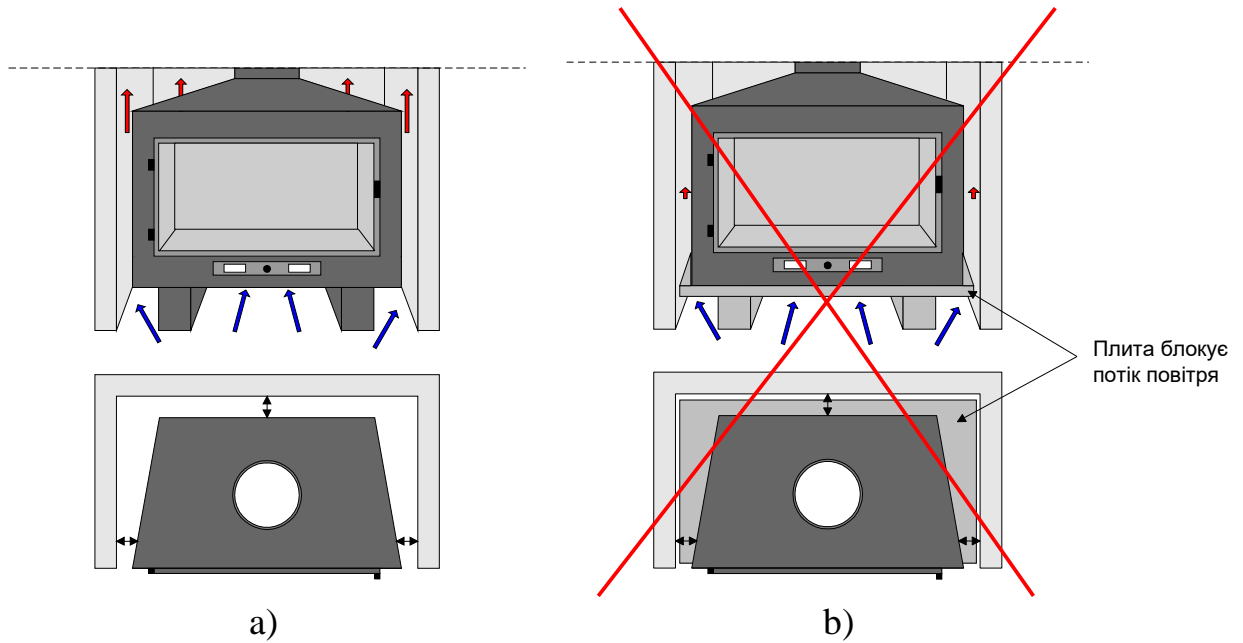

Рисунок 1. Потік конвекційного повітря: а)правильно, б)неправильно.

Встановлення каміну в каркасних будинках (канадських будинках)

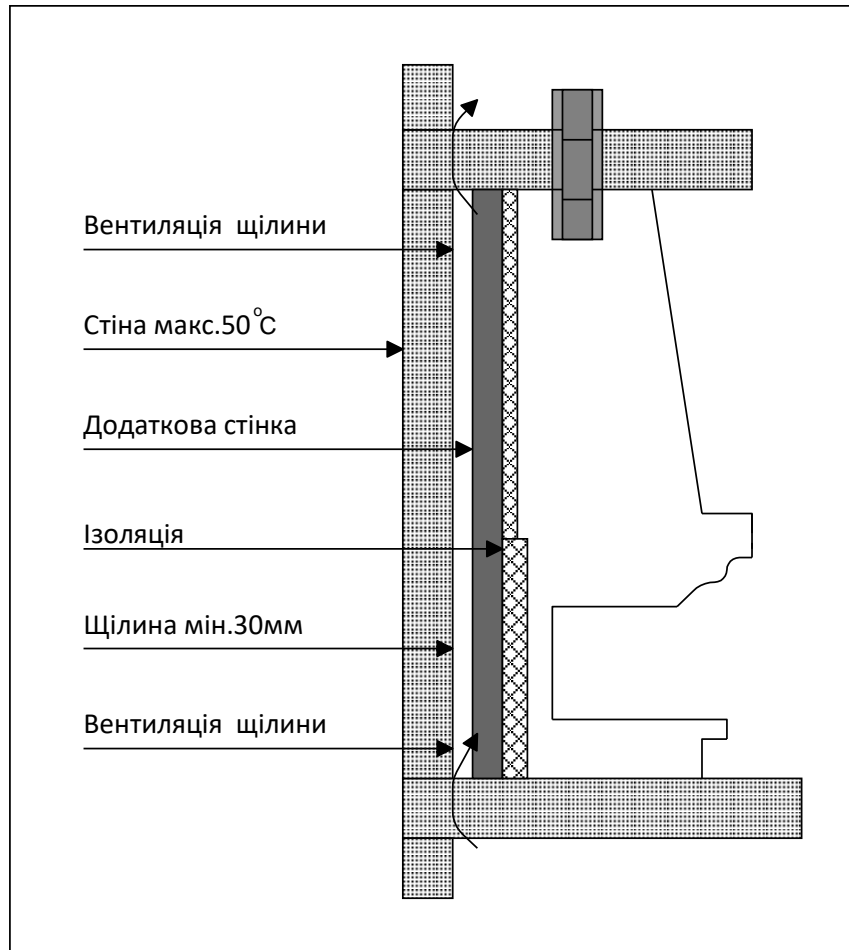

Рисунок 2. Приклад інсталяції каміну з вентиляльованим тепловим екраном.

2.2 Димохід

Після встановлення топки необхідно під'єднати її до димоходу. Це з'єднання повинно бути виконане трубою, що має відповідний сертифікат, який дозволяє використовувати її для твердопаливних топок. Кут під'єднання до димаря мусить бути близько 45° (рисунок 3 – не використовувати коліна з кутом $90^\circ!$), а з'єднуюча труба повинна мати діаметр відповідний до діаметру вихідної втулки для вильоту диму.

В разі необхідності зменшення діаметру належить застосовувати відповідні редуційні з'єднувачі обираючи їх згідно діаграми (рисунок 18).

Застосування з'єднуючої еластичної труби ліквідує явище «зміщення топки» з погляду на напруги, що виникають через розширення тепла при використанні постійних з'єднуючих елементів.

Поєднання редуції з топкою, як і зі з'єднуючою трубою має бути ущільненим. Останнім етапом підключення топки до димоходу є підключення з'єднуючої труби. Для еластичних труб, в залежності від розмірів і роду димаря, має бути встановлений відповідний перехідник. Варто пам'ятати, що під час

підключення з'єднувальна труба має бути змонтована на зовнішній частині перехідника.

Для обладнання KFD може з'явитися потреба монтажу додаткової редукції на виході камінної топки. Це залежить від типу з'єднуючої труби, що застосовується для під'єднання камінної топки. Вона не може спиратися на вісі шиберу, так як це може спровокувати проблеми з його використанням або його пошкодження. Враховуючи це, радимо монтувати редукцію з вирізами для шиберу або зробити вирізи на з'єднуючій трубі.

Всі вимоги, що стосуються камінних каналів, містяться в нормі PN-89/B-10425. На рисунку 4 представлені вимоги норми, що стосуються висоти димаря, враховуючи найвищу точку даху будинку.

Основні вимоги для димоходів, призначених для під'єднання камінних топок:

- димохід повинен бути круглим або відповідним до приписів;
- повинен бути термоізолюваним, водонепроникним і виготовленим з термостійких матеріалів;
- не повинен мати жодних перетинів або відхилень від вертикалі, що перевищують 30°;
- для прямокутного перерізу максимальне відношення сторін не повинно перевищувати 1/2;
- рекомендується мінімальна висота димоходу 4м рахуючи від місця під'єднання з'єднуючої труби до димаря;
- має проводитися очистка для збору та спорожнення залишків після процесу горіння;
- завеликий переріз димоходу може спровокувати складнощі в роботі обладнання; аби уникнути такої ситуації можна виконати „гільзування”, що означає розміщення сталевий вставки всередині цегельного димоходу по всій його довжині;
- замалий переріз димоходу може спровокувати значне зменшення тяги і внаслідок чого топка буде диміти.

Тиск в димохідному каналі повинен бути 10-12 Pa (1-1,2 мм водного стовпа). Вимірювання тиску повинно бути виконане під час роботи пристрою (при номінальній швидкості горіння). У випадку, коли тиск підіймається вище 17 Pa (1,7 мм водного стовпа) варто додатково встановити стабілізатор тяги з метою її зниження і стабілізації.

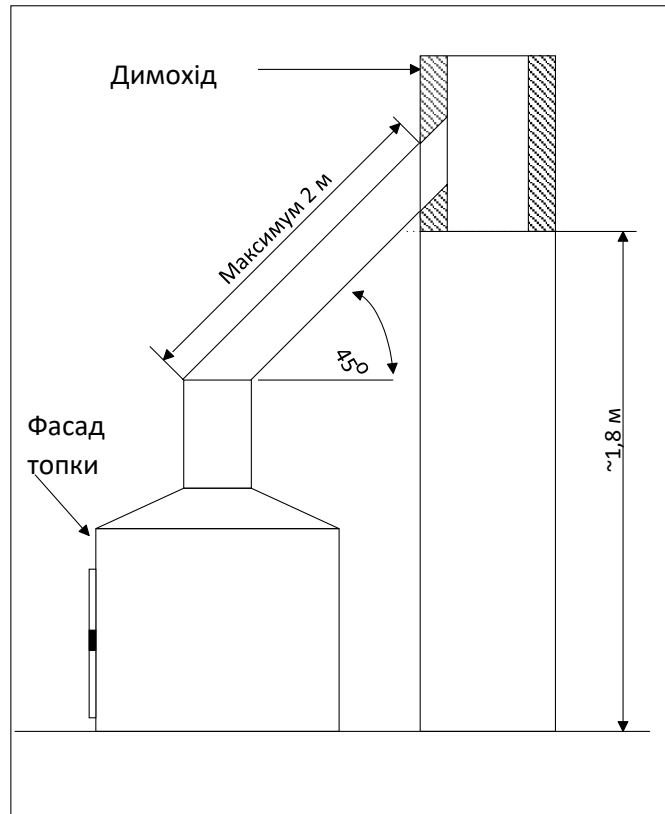

Рисунок 3. Правильне підключення топки до димоходу

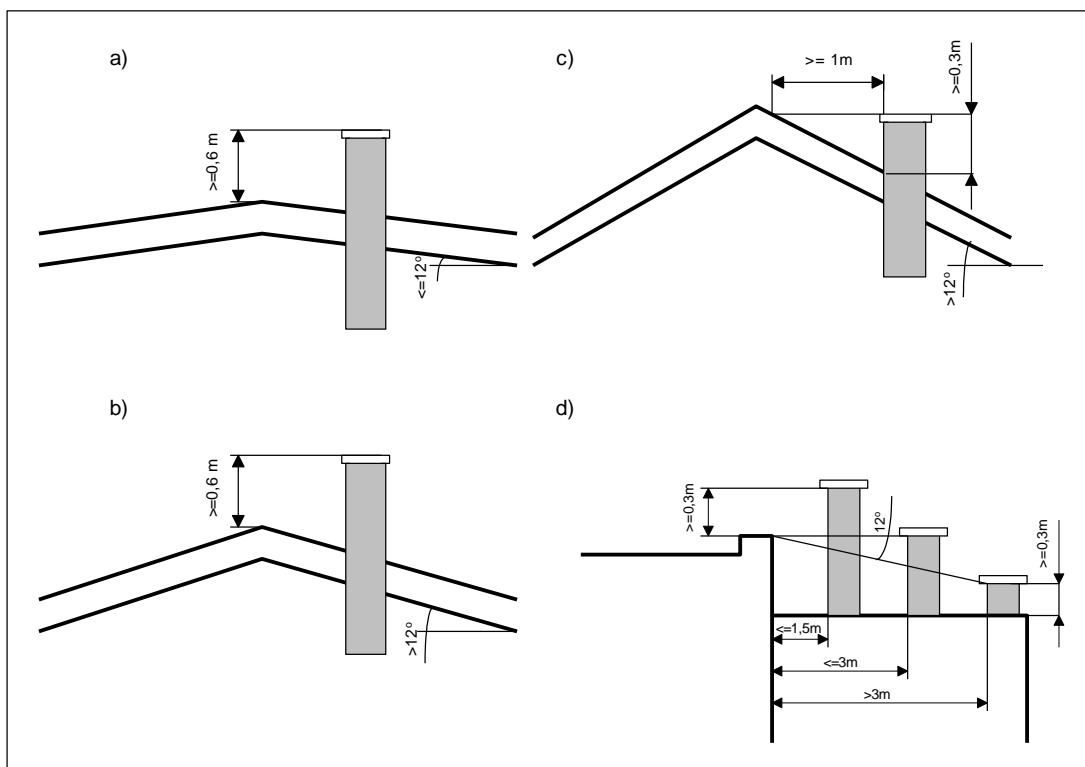

Рисунок 4. Вимоги до висоти димаря згідно норми PN-89/B-10425:
а) плоский дах з покриттям з довільним покриттям, б) похилий дах з легкозаймистим покриттям, в) похилий дах незаймистим, важкозаймистим і негорючим покриттям, г) встановлення димаря поблизу іншого будинку.

УВАГА:

Безпечна відстань горючих елементів від внутрішньої стінки димоходу має становити мінімум 16 см для цегляного димаря. Для димарів виготовлених зі сталі інформація має бути подана їх виробником.

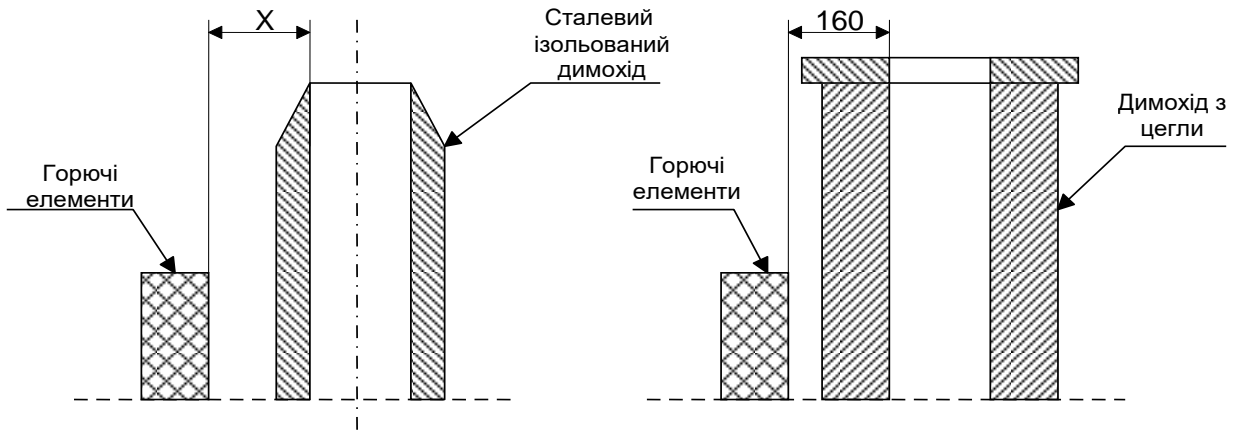

Рисунок 5. Безпечна відстань димоходу від горючих елементів (розміри в мм).

Безпечна відстань для проведення з'єднуючої труби через горючу стіну становить мінімум 20см.

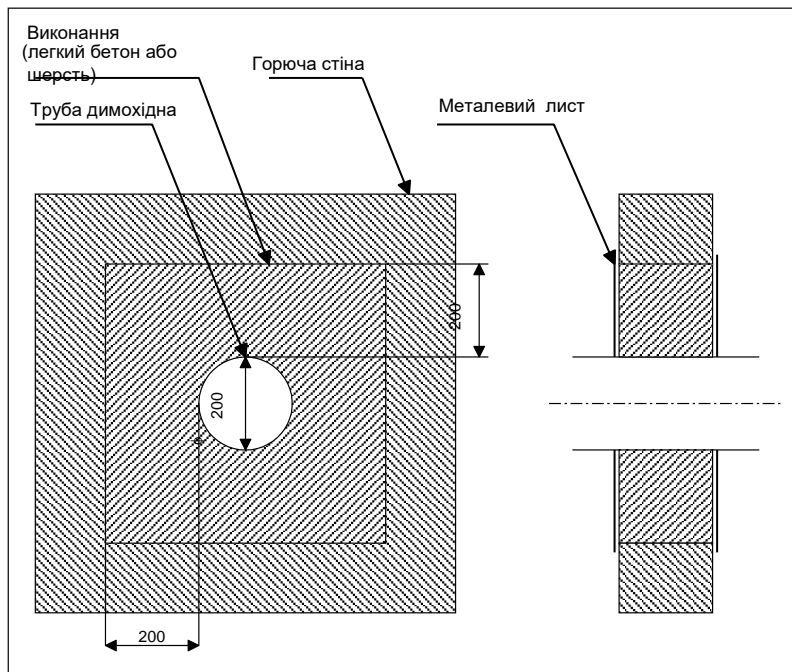

Рисунок 6. Проведення димохідної труби через горючу стіну (розміри в мм).

- Система відведення диму має бути єдиною для однієї топки.

2.3 Завершення димаря

Сила і стабільність тяги в димоході залежить також від завершення димоходу. Він повинен бути вище гребеня даху і забезпечувати стабільний виліт диму під час дощу і сильного впливу вітру.

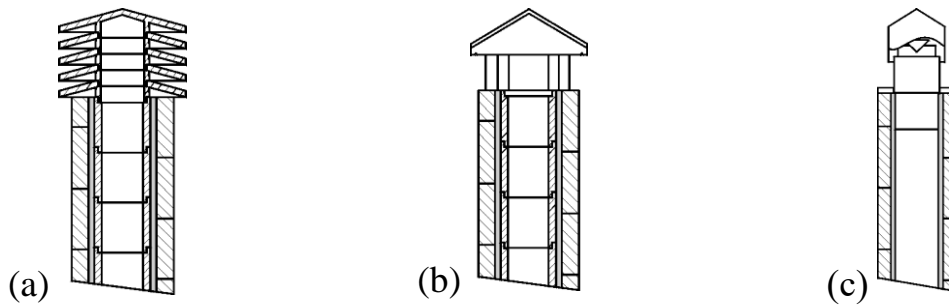

Рисунок 7. Приклади завершення димоходу: а)збірне завершення, б)версія обкладена цеглою, с) завершення зі сталі – так званий «стражак».

Завершення димаря має відповідати наступним вимогам:

- мати внутрішній діаметр рівний діаметру димового каналу,
- мати корисний діаметр отвору для вильоту продуктів згоряння вдвічі більший від діаметру димового каналу,
- захищати димохід від впливу несприятливих погодних умов (дощ, сніг), а також будь-яких сторонніх предметів,
- бути легкодоступним в разі необхідності консервації обладнання пов'язаної з експлуатацією та чищенням каміну,
- у випадку існування двох близько розташованих димоходів, завершення одного з них повинно знаходитися щонайменше 50см вище ніж інше, так аби уникнути взаємного захоплення тиску, що виробляється (рисунок 8),
- завершення каміну має знаходитись на відстані 6м від будь-яких перешкод, наприклад: стіни, скелі або дерева. В протилежному випадку необхідно подовжити димар приблизно на 1м понад існуючою перешкодою. Завершення димоходу повинне знаходитись приблизно 1м над поверхнею даху (рисунок 9).

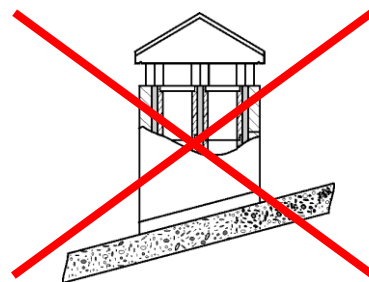
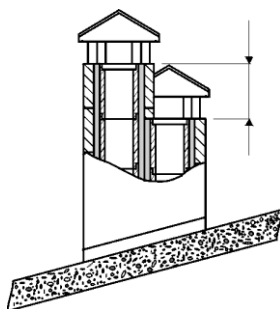

Рисунок 8. Виконання близько стоячих димарів.

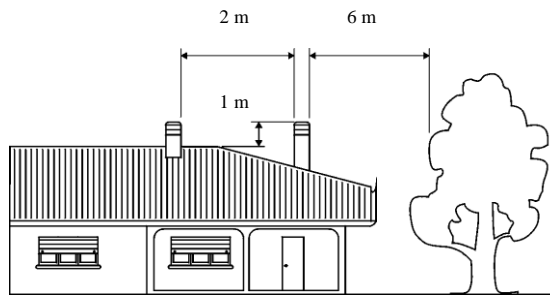

Рисунок 9. Розміщення димаря.

2.4 Доступ повітря з зовні

Для камінних топків важливим є доступ додаткового повітря ззовні. Згідно з даними, що надані у таблиці 4, діаметр отвору для доступу повітря має становити 200 см^2 . Виконуючи такого роду інсталяцію, слід пам'ятати про наступні правила:

- впускати повітря зі сторони домінуючих вітрів,
- не брати повітря зі сторони вулиці,
- встановлювати зворотній клапан, аби не впускати повітря з вулиці, коли топкою не користуються,
- ніколи не брати повітря з інших приміщень будинку або помешкання,
- повітря ззовні можна доставити, якщо встановити віконні навіювачі, або настінні з механічною регуляцією.

Організація доступу повітря ззовні є обов'язковою, тому мінімальна кількість повітря має бути $10 \text{ м}^3/\text{год}$ на 1 кВт потужності топки.

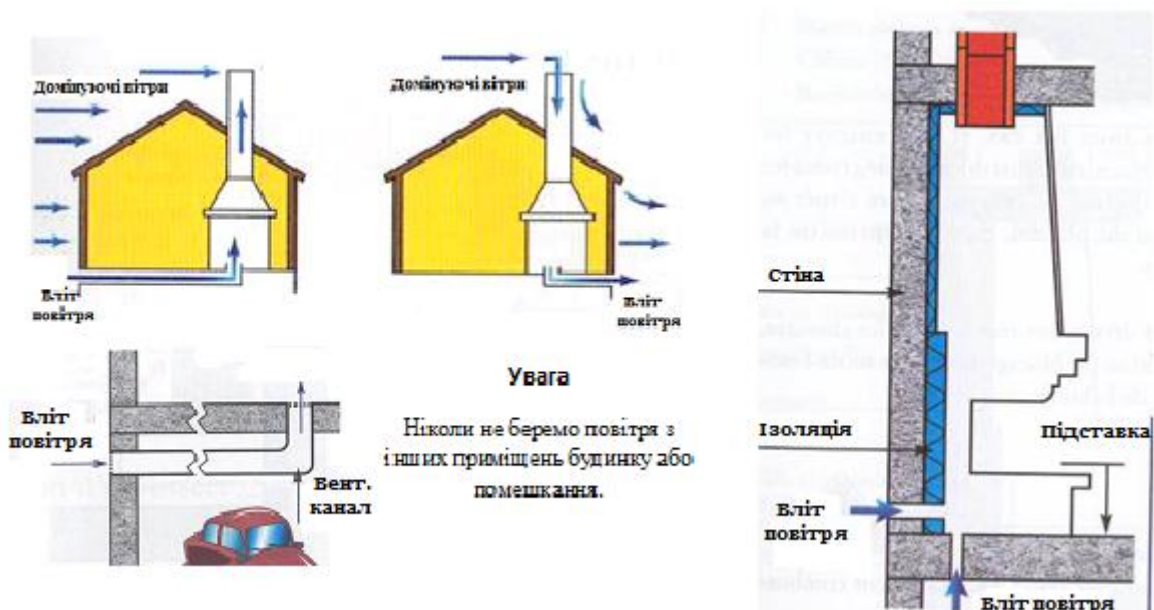
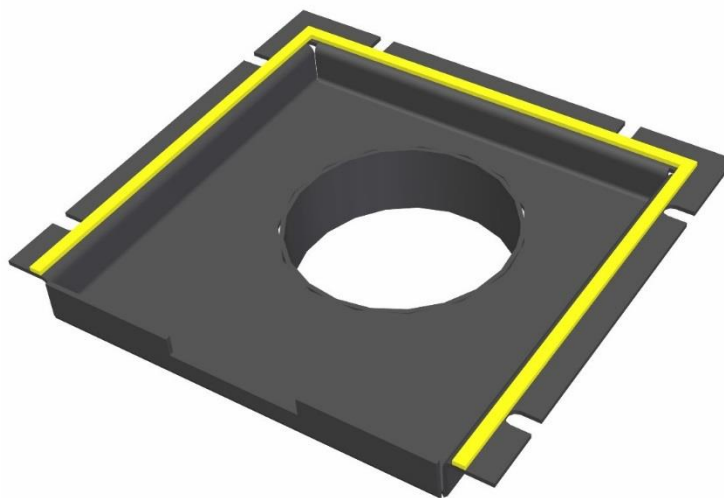

Рисунок 10. Спосіб постачання повітря ззовні під топку.

В якості опції виступає адаптер допливу повітря, котрий слід прикрутити до топки після встановлення на завчасно підготовленій обрешітці. Перед монтажем на адаптері належить приклеїти ущільнювач як на рисунку нижче.

2.5 Монтаж обудови топки

Після проведення випробувань, що підтверджують правильне функціонування топки, слід перейти до її подальшого будівництва, що полягає в оздобленні боків, монтажу балки, а також розподілювача. Під час інсталяції належить постійно звертати увагу на збереження необхідного відступу (5см) між поверхнею топки і поверхнею термоізоляції (рисунок 11). Це дуже важливо з погляду на важливість вільного допливу достатньої кількості повітря, яке охолоджує топку і має основне значення для можливості обігріву вкладу гарячим повітрям (5см вимірюємо між зовнішніми кінцями радіаторів і ізоляцією обудови). Оздоблення кожуху вище балки повинне бути якісно ізольоване до висоти розділяючої полки (мін. 30см від стелі – так само ізольованої). Безпосередньо під полкою слід вмістити достатню кількість вентиляційних решіток для гарячого повітря, слід пам'ятати, що більшість оздоблювальних елементів і сіток можуть обмежувати до 50% ефективної площі решітки.

Монтуючи топку пам'ятайте про збереження зазорів (приблизно 7мм) між боками фасаду топки і елементами обудови (рисунок 13). Причиною їх наявності є теплове розширення матеріалу, з якого виконана камінна топка. Принциповим є збереження щілини, приблизно 25-30 мм, між горішньою поверхнею фасаду топки і елементами оздоблення.

УВАГА: У випадку збоїв в роботі камінної топки спричиненими атмосферними явищами (вітер, атмосферний тиск, вологість повітря), а також малою відстанню від інших забудов, може виникнути необхідність дообладнання димового каналу спеціальним обладнанням, напр. турбіна, механічна вентиляція, тощо.

УВАГА: Камінну топку слід встановити в такий спосіб, аби була можливість демонтажу камінного облицювання.

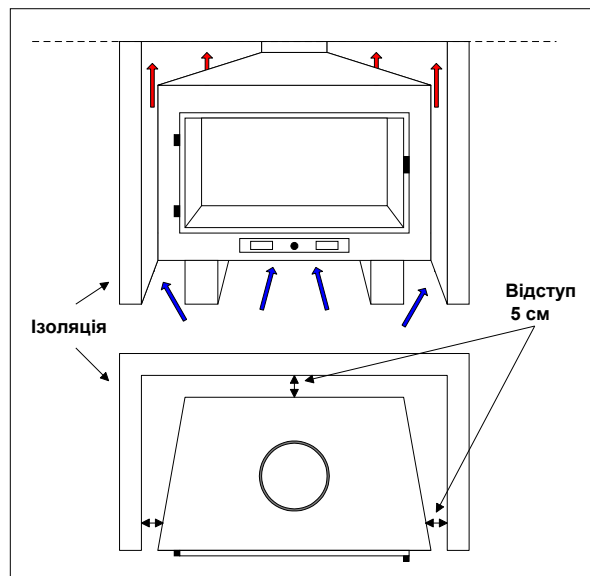
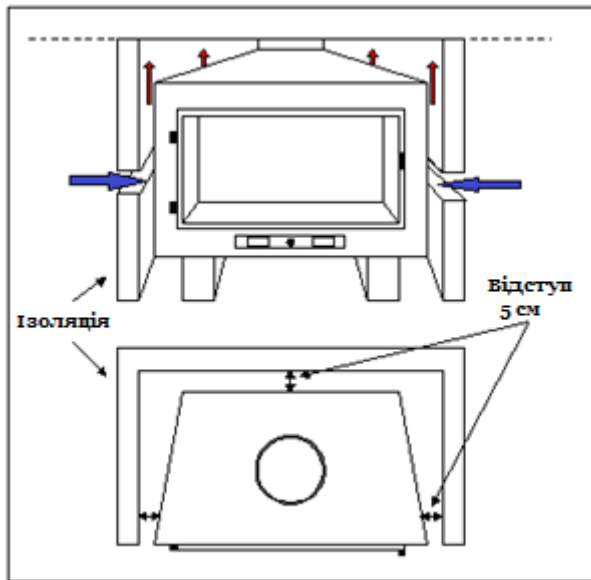
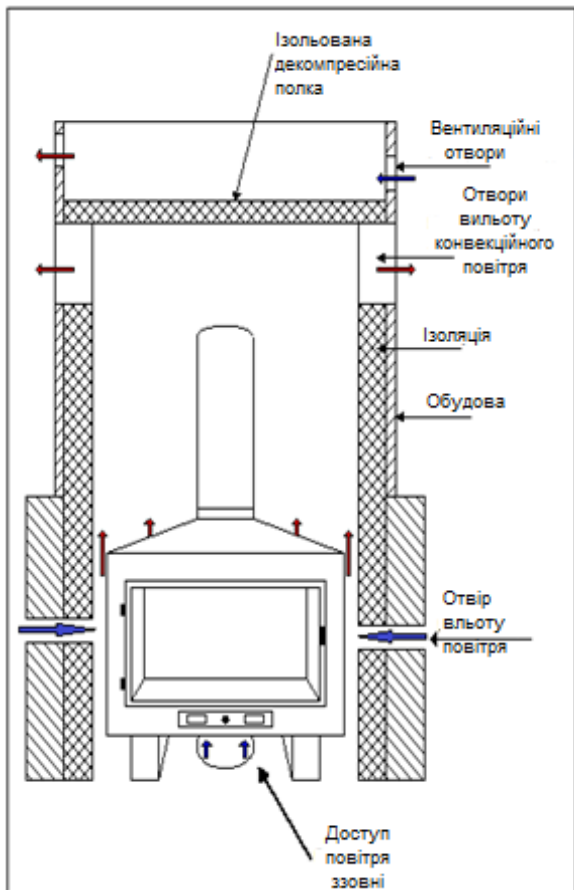
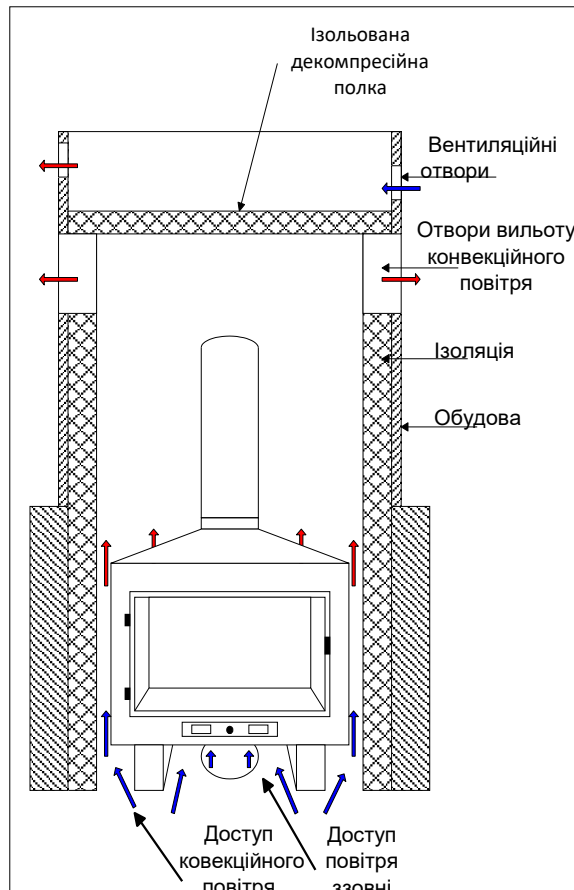

Рисунок 11. Відступ між топкою і ізоляцією.

a)

b)

Рисунок 12. Вентиляція камінної топки
a) Вентиляційні решітки з боку забудови
b) Вентиляційні решітки з переду забудови

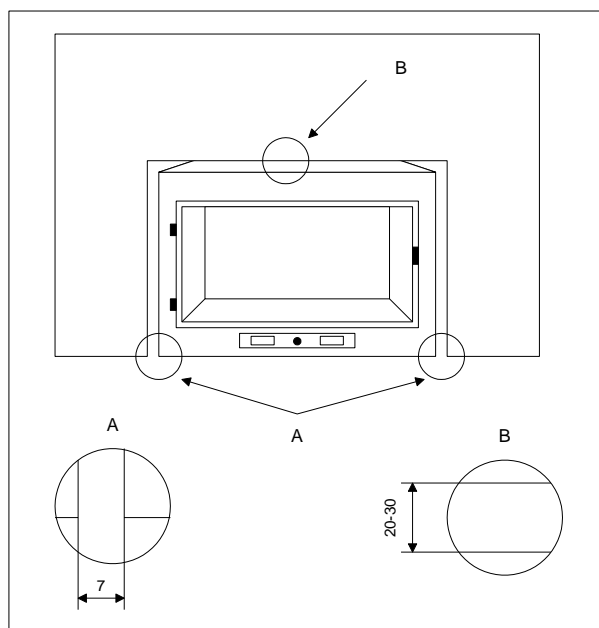

Рисунок 13. Відстань між топкою і обудовою (розміри в мм).

2.6 Підключення труб розповсюдження гарячого повітря

Якщо було прийняте рішення про розповсюдження гарячого повітря до сусідніх приміщень за допомогою природньої тяги (максимально 3м в рівні), потрібно під'єднати труби до попередньо підготовлених отворів в розділяючій полці, дбаючи про герметичність з'єднань (рисунок 14). В разі якщо приміщення знаходяться на великій відстані, то в цьому випадку для розповсюдження гарячого повітря необхідно використати турбіну (примусова циркуляція). Кінець труби, що всмоктує гаряче повітря з розподільвача, необхідно встановити на відстані близько 15см нижче нижнього краю вентиляційних ґраток в розподільвачі, аби запобігти вірогідному всмоктуванню холодного повітря через вентиляційні решітки (рисунок15). Виконана таким чином інсталяція повинна бути безпечною, а температура гарячого повітря, що поступає з розподільвача під час роботи топки на мінімальній потужності, не повинна перевищувати 90°C.

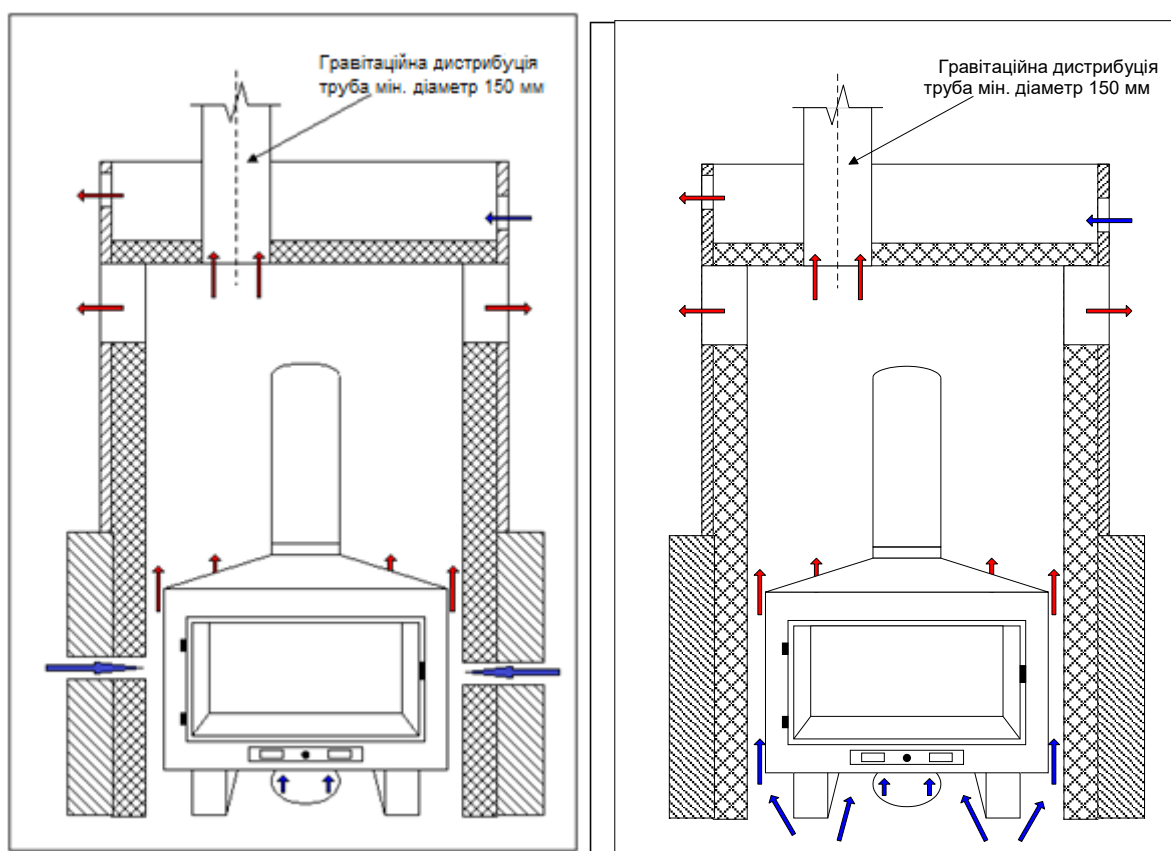

Рисунок 14. Підключення звичайної системи розповсюдження повітря до розподільвача.

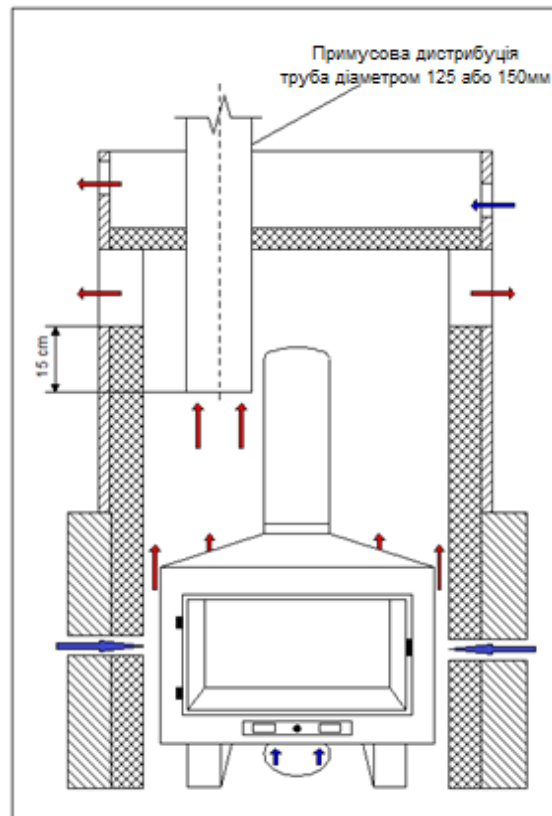
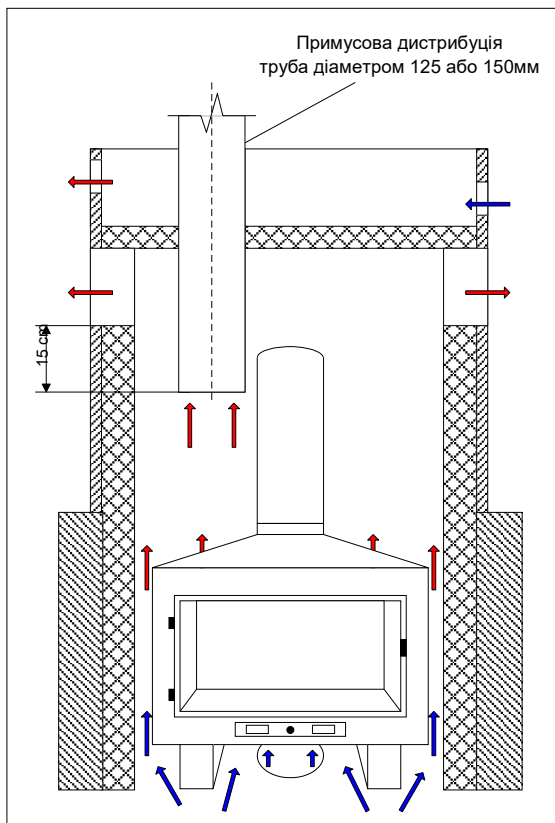

Рисунок 15. Підключення примусової системи розповсюдження повітря до розподільвача.

2.7 Захист балки в корпусі топки

Беручи до уваги випромінювання камінної топки, підчас проектування оздоблення необхідно звернути ретельну увагу на захист дерев'яної балки. З одної сторони треба враховувати близькість балки до зовнішніх стінок топки, а з іншої випромінювання від її скляних дверцят, які зазвичай знаходяться на дуже близькій відстані від камінної балки. Належить враховувати, що так само, як внутрішні поверхні, так і нижня поверхня балки, зроблена з горючих матеріалів, і не може контактувати з температурою більшою за 65°C.

На рисунку 16 показано кілька прикладів вирішення цієї проблеми.

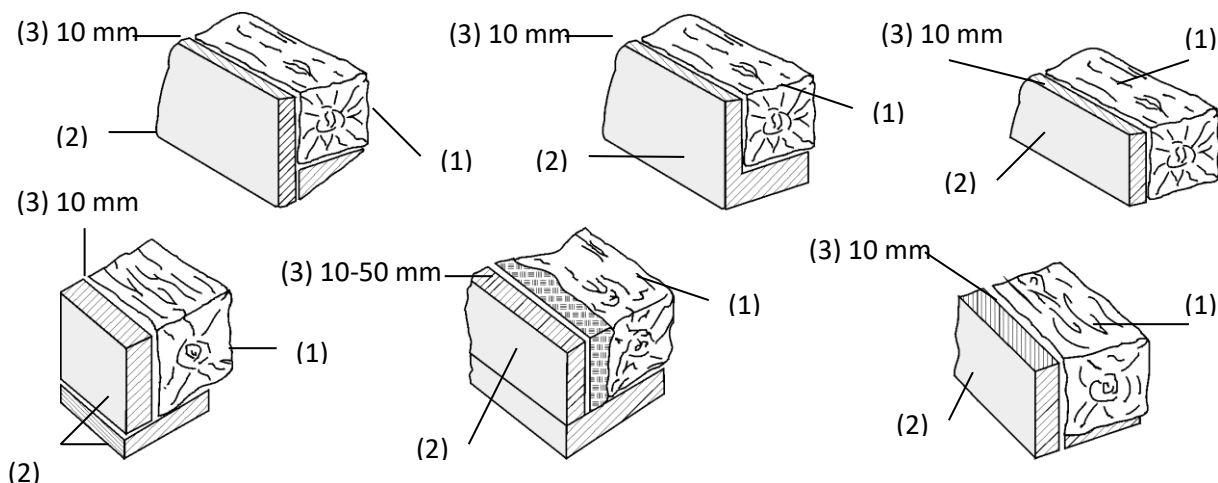

Рисунок 16. (1) Балка; (2) Ізоляція, виготовлена з вогнетривкого; (3)Повітряні порожнини; (4) Захист з металу.

2.8 Визначення опалювальної потужності пристрою

Немає ідеального правила, що дозволяє розрахувати площу приміщень, які може обігріти камінна топка. На це має вплив велика кількість чинників. Найважливішим є ізоляція будинку, або помешкання, котрі обігріватимуться.

З погляду на це нижче була подана проста залежність, що дає змогу розрахувати обігрівуючі можливості пристроїв KFD (таблиця 1).

Також на обігрівуючі можливості топки впливають наступні чинники:

- якість деревини: вологість і теплотворна здатність,
- кліматичні умови – температура навколишнього середовища,
- камінна тяга,
- правильно виконана інсталяція камінної топки,
- правильно виконана система розповсюдження гарячого повітря,
- час опалення приміщень камінною топкою,
- правильне обслуговування пристрою.

Таблиця 1. Кубатура для обігріву обраною топкою.

Будинок 100 м²/250м³	Необхідна потужність [кВт]
Холодна зона / неутеплений будинок	близько 14
Холодна зона / утеплений будинок	близько 10
Помірна зона / неутеплений будинок	близько 12
Помірна зона / утеплений будинок	близько 8

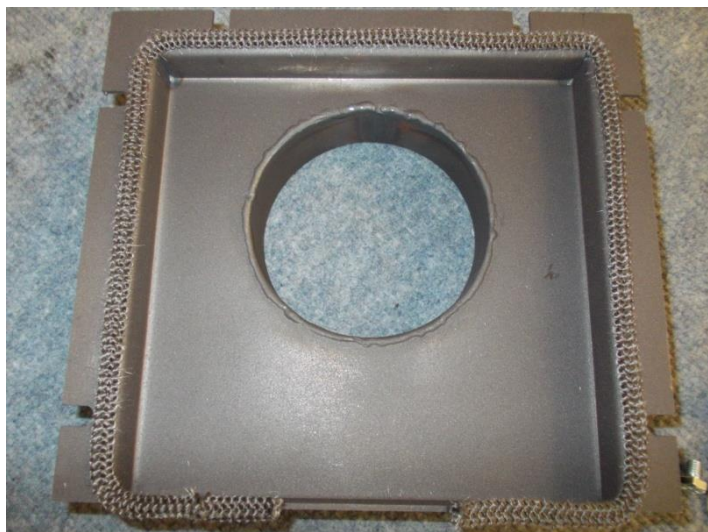
2.9 Інструкція монтажу адаптеру подачі повітря

1. Монтажний комплект складається з наступних елементів:

- а) Адаптер подачі повітря – 1 шт.
- б) Ущільнююча стрічка – 1 шт.

1. Перед встановленням адаптеру належить приклеїти до нього ущільнюючу стрічку, так як показано на рисунку нижче.

2. Прикладаємо адаптер до низу топки в місці позначеному монтажними отворами.

3. Адаптер подачі повітря прикручуємо шістьма гвинтами з підкладками за допомогою ключа.

4. Прикрутивши адаптер можемо встановити топку в потрібному місці.

УВАГА:

Після встановлення адаптеру подачі повітря не ставте топку на її власні ніжки. Адаптер подачі повітря виходить за межі підставки топки. Топку належить встановити безпосередньо на попередньо підготовлений стелаж виконаний зі сталевих елементів (опція).

3 Експлуатація топки

УВАГА!

Сучасні технологічні рішення, які використовуються в виробництві систем камінного опалення гарантують дуже високий рівень безпеки, а також зменшують до мінімуму необхідність обслуговування. Але незалежно від цього, слід пам'ятати, що вогонь це стихією, яка вимагає особливої розважливості. Користуючись вогнем обов'язково дотримуйтесь правил пожежної безпеки. Головною вимогою, що зможе гарантувати безпечну експлуатацію топки є регулярна очистка димового каналу.

3.1 Основна інформація

Пристрої KFD, згідно з нормою PN-EN 13229, кваліфікуються як твердопаливні топки. Пристрої складаються з низки елементів відлитих з чавуну G 15 і 20 поєднаних між собою гвинтами і ущільнених вогнетривкою речовиною. Сукупність об'єднана гвинтовими анкерами і гайками, що розміщені зовні обігрівального корпусу.

Задня плита камінної топки ЕКО оснащена подвійною стінкою. Внутрішня, зйомна стінка має отвори, через які в середину топки потрапляє розігріте повітря і в такий спосіб відбувається процес повторного згоряння, котрий забезпечує більшу ефективність і значно менші викиди газів, що утворилися в процесі горіння.

Топка має дверцята оснащені керамічним склом (з теплостійкістю до 750°C). Це скло забезпечує досконалий вигляд вогню, і одночасно застерігає від випадіння вугілля чи просоченням диму до приміщення.

Опалення приміщення відбувається завдяки:

- а) конвекція: підчас проходження повітря навколо корпусу камінної топки, через кожух топки і решітки тепло потрапляє до приміщення;
- б) випромінення: поширення тепла через скло і чавунний корпус топки.

3.2 Розпалення

Система камінного опалення, яку Ви придбали, є екологічною, економічною, а також повноцінною функціональною опалювальною системою, яка здатна окрім очевидних економічних переваг доставити Вам багато приємних естетичних вражень. Камінна топка творить вдома поблизу палаючого справжнім вогнем каміну приємну і затишну атмосферу. Але щоби в повній мірі насолодитися цією атмосферою Ви повинні спершу набути деяких навичок необхідних для ефективного і комфортного використання всіх переваг топки.

Основним вмінням яким варто на початку оволодіти є розпалення вогню в топці. На перший погляд це банальна річ, але й вона вимагає певних знань. Треба розуміти, що холодна топка і димохід можуть стати причиною утворення великої кількості диму. Бажаючи цьому зарадити, розпалення вогню належить розпочинати з підпалу в топці декількох згортоків газети. Також варто пам'ятати аби шибер (регулятор на горі топки), як і доступ повітря (внизу топки) встановити в відкрите положення (максимально в право). Після вступного підготування топки можна спокійно розпочати вкладати зім'яті газети, дрібні тріски з сухої деревини (найліпше вертикально), а далі трохи більших шматочків деревини. Приготоване таким чином місце для паління можна запалити з його більш довгої сторони. В цей момент потрібно прикрити дверцята топки, залишивши невеличку (декілька сантиметрову) щілину. Цей етап розпалення вимагає постійного контролю вогню з боку користувача, аби не прогавити момент коли буде час підкласти великі поліна і закрити дверцята. З цієї хвили розпалення повинно відбуватися при максимально відкритому отворі для доступу повітря (бічний важіль), також при відкритому шибері (верхній важіль). При таких налаштуваннях топка може працювати від кількох до кількох десятків хвилин, поки вогонь не пошириться на усе паливо, яке є в середині. В цей час повинно відбутися автоматичне включення турбіни, яка перекачує гаряче повітря до приміщень (якщо Ваш пристрій оснащений таким пристроєм). Лише тепер ми можемо заповнити топку на повну (від 4 до 5 кг деревини – рекомендований діаметр полін від 12-15 см) і закрити шибер. З цього моменту слід регулювати швидкість горіння виключно потоком повітря (важіль знизу топки). Положення регулюючого важеля, слід вставити в такому положенні, аби не перевищувати швидкості горіння 4 кг деревини на годину (в більшості випадків це відповідає центральному положенню важеля). Більша швидкість горіння пов'язується з виділенням більшої від номінальної потужності топки і грозить її тепловим перевантаженням. З цієї миті топка не вимагає нашого втручання, окрім підкладання деревини. Кожного разу перед відкриттям дверцят топки, слід відкрити клапан шибера. Якщо цього не зробити, частина диму з топки може потрапити до приміщення. Частота додавання пального залежить від кількох чинників: положення регулюючих елементів, якості деревини, а також димохідної тяги, яка залежить ще й від погоди.

Завелика кількість деревини і завелика кількість повітря для горіння, можуть призвести до перегрівання і, як наслідок пошкодження пристрою.

Підчас відкриття дверцят камінною топки (розпалення і додавання палива) шибер мусить лишатися відкритим. Невиконання цієї дії спровокує задимлення приміщення, в котрому знаходиться топка. Підчас нормальної роботи топки шибер повинен бути закритим.

У випадку додавання палива у довших інтервалах часу, коли в топці лишається невелика кількість жару, розпалення слід поділити на 2 етапи. На першому етапі покласти до топки 1 або 2 невеликі поліна при відкритому клапані шибера і подачі повітря. Натомість після розповсюдження вогню на поліна, на другому етапі, належить покласти основну кількість палива і встановити регуляційні важелі у відповідне положення.

Якщо покласти велику кількість деревини на залишки жару (особливо дрібної деревини або з товстою корою), то це може призвести до раптового утворення великої кількості газів в топці і їх займання. Аби уникнути такої небезпеки, паливо слід додавати таким чином, аби не сталося «задушення» вогню і накопичення газів. Згорання газів повинне відбуватися своєчасно. Це означає, що в середині топки має виднітися хоча б малий вогник.

Окрім регуляції потоку повітря для горіння (нижня ручка), інтенсивність процесу горіння, що веде за собою термічну продуктивність топки, залежить також від параметрів димового каналу. У випадку дуже малого тиску можна підчас горіння в топці відкрити шибер (верхня ручка) відповідно корегуючи положення регуляції потоку повітря (нижня ручка). Але це радиться робити, з погляду на спадання теплової ефективності пристрою.

Аби правильно виконати перше розпалення камінної топки (топка оброблена термостійкою фарбою), необхідно знати наступне:

- Конструкційні матеріали, з яких виготовлені топки, не є однорідними: співпрацюють тут елементи виготовлені з чавуну, сталі і шамоту;
- Температура, до впливу якої схильні всі частини корпусу теж не є однаковою: в залежності від матеріалу з якого виготовлений кожен окремий елемент, температура змінюється і може доходити навіть до 500°C;
- Підчас експлуатації обладнання піддається почергово циклам нагрівання і охолодження, що пов'язано з розпаленням і загасанням топки протягом одного дня, а також циклів інтенсивного використання і повної бездіяльності підчас теплої пори року;
- Нове обладнання, перед початком користування повинно бути піддане процесу усунення внутрішніх напружень, а також затвердіння фарби. Це полягає в кількаразовому розігріві до робочої температури, а потім до охолодження до кімнатної температури;
- В початковій фазі використання камінної топки, відчуватиметься типовий запах нагрітого металу, а також ще свіжої фарби. Також фарба в процесі стабілізації повинна бути піддана впливу температури 250°C, і кількаразово через більші інтервали часу перевищити температуру 350°C – цей процес забезпечить належну міцність і зв'яжеться з поверхнею металу. Це може тривати від 1 до 2 тижнів в залежності від інтенсивності користування.

- Підчас першого розпалення фарба становиться твердою. Якщо пофарбована поверхня матиме контакт з іншими предметами, то вона може бути пошкоджена;
- Підчас затвердіння фарби може статися задимлення приміщення. Тому, в при першому користуванні слід інтенсивно провітрювати приміщення, в якому знаходиться топка.

На етапі розпалення слід узяти під увагу наступні приписи:

- 1) Впевнитись чи у приміщенні в якому встановлено топку є достатня вентиляція;
- 2) Підчас першого розпалення не варто встановлювати камеру горіння (приблизно половина значення, зазначеного в інструкції з експлуатації), підтримуючи вогонь щонайменше 3-8 годин, при швидкості спалення деревини меншій ніж вказано в інструкції обслуговування;
- 3) Слід повторити таку процедуру щонайменше 4-5 разів;
- 4) Поступово завантажувати кожного разу більше палива (згідно з вказівками інструкції) і підтримувати якомога довше роботу пристрою – принаймні на початковому етапі уникати короткотривалих циклів розпалення і остигання топки;
- 5) В ході перших розпалень жоден предмет не повинен знаходитись на обладнанні, особливо на будь-яких фарбованих поверхнях. Підчас роботи пристрою також не можна торкатись поверхонь покритих фарбою.
- 6) Після «доведення» пристрою можна його використовувати як двигун автомобіля, уникаючи раптового нагріву топки, що виникає з причини занадто великої кількості палива.

3.3 Консервація

Спосіб експлуатації топки, а також якість деревини, що використовується для паління мають основний вплив на явища, що стаються в середині топки.

3.3.1 Димохід

Основою правильної і безпечної роботи топки є якісно очищений і законсервований димар. Згідно до приписів вимагається чищення і контроль димоходу якнайменше 4 рази на рік. З досвіду відомо, що ця частота може зрости у випадку недостатньо теплоізованого димаря, використання не висушеної деревини, яка має відсоток вологості більший ніж 20%, або хвойних дерев. В такому випадку значно зростає ризик запалення сажі в каміні у зв'язку з утворенням великої товстої оболонки легкозаймистого осаду креозоту, котрий слід регулярно усувати. Подібне явище також може з'явитися в середині топки, особливо коли вона працює довгий час зі значно зменшеною потужністю. Як би там не було, осад креозоту в середині камінної топки не є небезпечним, однак слід цього уникати з погляду на вірогідність появи корозії, а також передчасне зношення ущільнювачів, котрі насичуючись креозотом склеюються і швидко втрачають свої властивості.

Чищення димоходу повинно бути виконане кваліфікованим спеціалістом. На час чистки, слід прибрати з топки дефлектор продуктів горіння, аби спростити спадання сажі.

З метою зняття дефлектору, його слід підняти легко пересуваючи назад і витягнути в напрямку до себе. Після закінчення чищення димоходу, належить заново встановити дефлектор.

3.3.2 Оглядове скло топки

Особливої уваги, як з естетичного погляду, так і з експлуатаційних вимог, потребує керамічне жаротривке скло, оснащене системою подачі повітря, яке захищає його від забруднення (так звана склокераміка з повітряною завісою). Склокерамічна шиба з повітряною завісою вимагає досить частого миття (раз на кілька днів), а також особливої уваги до щілин, якими надходить повітря до поверхні скла. Для чищення скла можна використати спеціально призначені для цього засоби. Також можна її чистити з допомогою золи використовуючи вологу газету (звичайну) або ганчірку.

Для миття зовнішньої поверхні скла можна використати вологу ганчірку або рідину для миття вікон. Внутрішню поверхню скла потрібно мити обережно, з допомогою вологою ганчірки з додаванням попелу (зі спаленої в топці деревини).

УВАГА: для миття скла топки (внутрішня і зовнішня сторона) не можна використовувати хімічні засоби призначені для чищення топок, духовок або грилів. Використання хімічних засобів може спричинити пошкодження фарбованої поверхні рамок, а також пошкодження друку на склі.

Розтріскування скла: Склокерамічні шиби є теплостійкими до температури 750 °C і не піддаються температурним шокам. Розтріскування може бути виключно внаслідок механічного шоку (удар, різке закриття дверцят, тощо).

3.3.3 Камінний вклад

Перед кожним опалювальним сезоном належить виконувати огляд і чистку всієї топки. Він повинен включати демонтаж внутрішніх елементів вкладу (чавунна плита, решітка, дефлектор, тощо), очищення від сажі і попелу – особливо поверхонь корпусу топки, що знаходиться під чавунними прикриттям (в цих місцях накопичується креозот, що перешкоджає потоку повітря, що як наслідок погіршує потік тепла, і в майбутньому може погіршити опалювальні властивості топки).

Також слід проконтролювати стан ущільнювачів і у випадку пошкоджень замінити на нові, пам'ятаючи аби під час монтажу не перетягувати шнур, так як через це він може втратити свою еластичність. Після ретельної чистки і огляду середини топки, можна повторно встановити всі елементи, звертаючи увагу на правильність монтажу, що полягає у збереженні всіх необхідних відступів для дилатації. При закінченні огляду слід ще раз змазати рухомі елементи топки, такі як: важелі шибера, закриття дверей і механізму піднімання дверей, якщо такий передбачено в даному типі топки. Після виконання всіх вище вказаних

приписів, топка є готовою до роботи, натомість вся система ще вимагає невеликого обсягу роботи.

Опалювальний пристрій заснований на принципі циркуляції гарячого повітря, під час циркуляції переносить дуже велику кількість пилу (нажаль у звичайному середовищі цього не вдасться уникнути), з часом він осідає на внутрішніх стінках оздоблення топки, а також на лопатках турбіни, що перекачує повітря. Для збереження справності топки, тихої роботи турбіни, а також гігієни в помешканні, треба ретельно прочистити всі перелічені елементи топки за допомогою щіток і звичайного пилососу.

3.3.4 Усунення попелу

Камінні пристрої марки KFD можуть бути оснащені решіткою або попільником, в котрому накопичується попіль, що утворився після спалення деревини. Рекомендується регулярно спустошувати попільник, аби уникнути переповнення, котре загрожує перегріванням і деформацією решітки камінної топки.

Одночасно з цим, слід залишити в топці 1-2 см попелу. Вибраний попіль необхідно помістити в ємність з кришкою, виготовлену з незаймистого матеріалу. Ємність має бути розміщена на підлозі з вогнетривких матеріалів на відповідній відстані від будь-яких займистих матеріалів і залишена до повного остигання. Для безпеки, перевіряти, щонайменше один раз на рік, чистоту каналу, що доставляє повітря ззовні. Димохід повинен регулярно чиститись сажотрусом. Сажотрус повинен перевірити правильність виконання установки обладнання, підключення топки до димоходу, а також вентиляцію.

3.3.5 Літня перерва в експлуатації

У випадку сильної вологості приміщення, в котрому встановлено топку, слід покласти до її середини волого-поглинаючу субстанцію («силікагель»).

3.4 Паливо

Незалежно від класу чи марки топки основне значення для правильної роботи, справності і довговічності обладнання має якість палива. Єдине дозволене паливо, яке допускається використовувати в закритих топках є деревина листяних дерев. З ціллю його економічного використання, що гарантує отримання задоволення від користування топкою, дерево повинно бути добре висушене, протягом щонайменше 18 місяців на свіжому повітрі, наприклад під укриттям, розпилим або розколотим. Така поведінка необхідна з ціллю досягти підходящої вологості деревини (20%), що гарантує правильну роботу топки. Слід зазначити, що в 1 м³ деревини з вологістю 20% міститься близько 60 літрів води, натомість така сама кількість деревини 2 місяці після розпилу містить аж 350 літрів води. Опалення таким деревом може призвести до швидкого забруднення скла, корозії топки, ерозії димоходу і звичайно холодного будинку. Найостанніші наукові дослідження (в тому числі екологів) вказують на велике значення дерева як екологічного відновлюваного палива.

Перед усім спалення деревини не збільшує ні теплового ефекту, ані так званої «озонової діри». Це пов'язано з тим, що деревина незалежно від того чи спалимо ми її в нашій топці, чи воно розкладеться в натуральний спосіб, кількість виділеного вуглецю (CO₂) є однаковою. Залишки після процесу горіння не містять сірки, хлору, ані інших шкідливих хімічних речовин. Викиди містять в собі тільки воду і двоокис вуглецю, попіл є також непоганим добривом, тому що містить всі мінеральні солі необхідні для життя рослин.

В топці повинно знаходитись максимально 2-3 поліна довжиною 20-40 см і діаметром 12-15 см. Не допускається використання: вугілля, брикетів, рештків кори, відходів, вологої деревини, обробленого дерева (наприклад пофарбованого), пластмаси. У випадку їх використання гарантія перестає діяти. Папір або картон можуть бути використані тільки для розпалу. Забороняється спалення відходів, так як це небезпечно для обладнання і здоров'я людей.

3.5 Вказівки для користувачів

Заборонене паливо: вугілля і його похідні, солома, столярські обрізки і деревина з вологістю нижче 10%, пластикові предмети і сміття. Також забороняється використовувати для паління і полегшення розпалення хімічні продукти або всякого роду легкозаймисті речовини.

Ніколи не гасить вогонь в топці водою.

Не слід торкатися обладнання під час роботи через можливість отримання опіків, рекомендується використовувати захисні рукавички.

Слід регулярно спустошувати попільник, аби уникнути сильного нагромадження попелу.

Не треба залишати працюючу топку з вийнятим попільником.

Не слід залишати без нагляду працюючу топку з відкритими дверцятами.

Елементи, такі як решітка і ущільнювачі не підлягають гарантії і повинні бути замінені підчас технічного огляду в залежності від їх зношення.

Щорічні огляди повинні бути виконані авторизованими інсталяторами KFD.

Відсутність дефлектора може спричинити занадто високий тиск, що потягне собою занадто сильне горіння, надмірне використання деревини, а також перегрівання обладнання.

Аби уникнути небезпеки вибуху в камінній топці, чищення оглядового скла можна виконувати тільки на холодному обладнанні.

Забороняється використання усіх рідин таких як: алкоголь, бензин, сира нафта, тощо.

Залишки після процесу горіння (попіл) повинні бути зібрані до герметичної жаростійкої ємності.

Обладнання не працювати в місці, в якому має місце виділення будь-яких газів або випарів (наприклад бензину, клею для лінолеуму, тощо). Не можна залишати горючі матеріали поблизу пристрою. Неодмінно треба попередити дітей, аби вони не торкалися пристрою під час його роботи або одразу після його згасання.

Якщо дійде до пожегу в топці чи димоході, слід:

- 1) Замкнути дверцята вкладу
- 2) Закрити доступ повітря для горіння
- 3) Загасити вогонь використовуючи вогнегасник (CO₂, порошковий)
- 4) Негайно викликати пожежну бригаду

Ніколи не розпалювати топку, якщо в приміщенні є випари горючих газів (наприклад з свіжопофарбованої підлоги).

До моменту закінчення усіх будівельних робіт в місці знаходження топки, камінна топка повинна бути захищена від впливу оточуючого середовища і тому не повинна використовуватись.

Не варто доводити до перегрівання топки, що проявляється розжарюванням чавунних частин. У випадку настання такої ситуації слід зменшити подачу повітря, так як від цього залежить швидкість горіння. Якщо ж цього не вдасться зробити, слід дозволити аби вогонь згаснув. Доведення чавунних елементів до розжарення (червоного кольору) може спричинити пошкодження обладнання. Цей тип пошкодження виключений з гарантійного списку.

Регуляція доступу повітря ззовні знаходиться спереду топки під дверцятами. Рух в ліву сторону зменшує кількість повітря, що поступає в топку, рух вправо збільшує кількість повітря, що потрапляє в топку.

Кількість вторинного повітря встановлено на фабриці, і не підлягає регуляції.

4. Підбір параметрів димоходу – діаграма

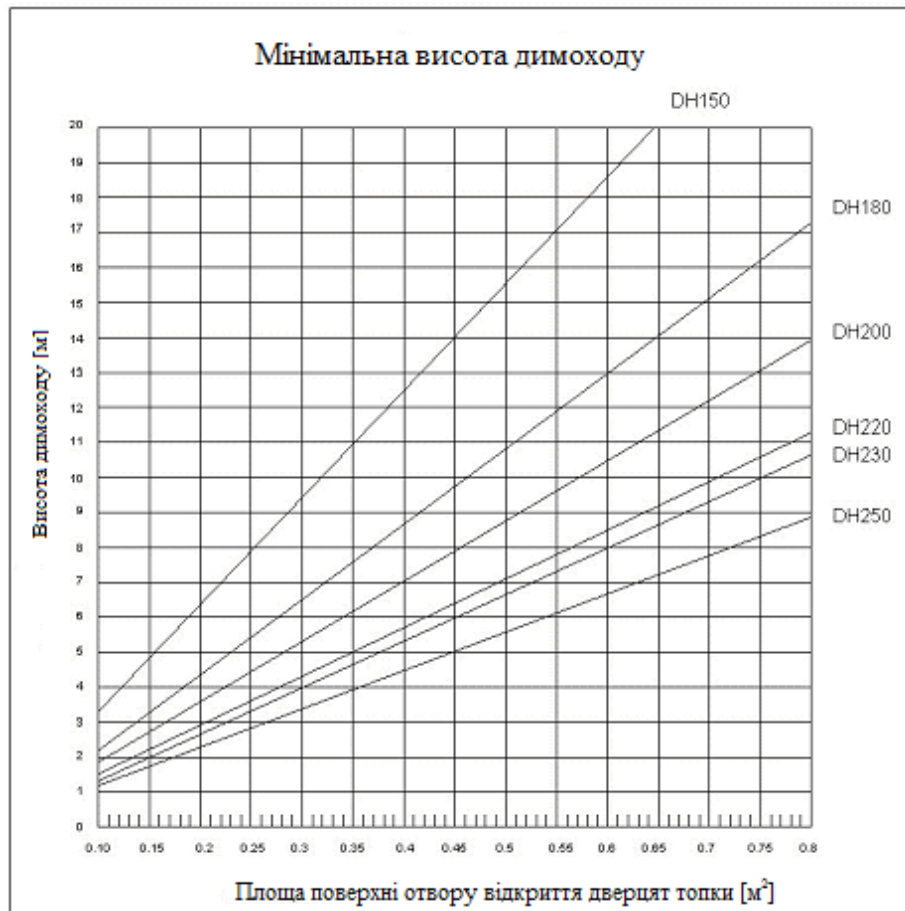

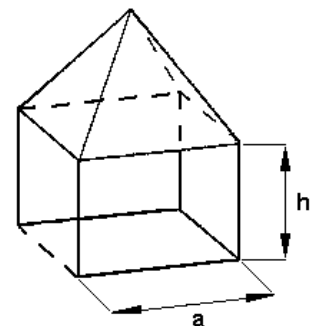
Рисунок 18. Висота і діаметр димохідного каналу в залежності від площі поверхні отвору дверцял топки. Висоту димоходу слід міряти від точку під'єднання топки (Dh гідравлічний діаметр = $4 \cdot \text{поверхня} / \text{окружність}$).

Топка відкривається з одної сторони:

$$\text{Площа поверхні} = a \cdot h \text{ [м}^2\text{]}$$

Топка відкривається з двох, або більше сторін:

$$\text{Площа поверхні} = a \cdot h \cdot 1,75 \text{ [м}^2\text{]}$$

Мінімальний зменшений гідравлічний діаметр для камінного вкладу не може бути меншим ніж:

$$D_{H_{\min}} = \text{номінальний внутрішній діаметр вихідної втулки} - 10\% \text{ [мм]},$$

при збереженні висоти димоходу згідно з рисунком 18.

5 Список рекомендованих матеріалів для будівництва топки.

Підлога під і перед топкою:

- бетон,
- теракота,
- плитка,
- натуральний камінь.

Підставка під топку:

- цегла,
- бетонні блоки,
- газобетон,
- сталевий профіль.

Нижня частина обудови топки:

- натуральне каміння,
- цегла,
- керамічна плитка,
- газобетон,
- конструкційна штукатурка,
- гіпсокартонна плита,
- гіпс,
- мінеральна вогнетривка вата з алюмінієвою фольгою (FIREROCK).

Верхня частина обудови (кожух)

- натуральне каміння, цегла (балка з каменю),
- деревина – наприклад дуб (балка з дерева),
- латунний лист (прикриття дерев'яної балки),
- сталевий профіль – 30 x 28,
- плита ГК вогнетривка,
- стрічка Alu самоклеюча,
- труби Alu-flex Ø 100, 125 або Ø 160 – знежирені,
- конструкційна штукатурка,
- гіпс,
- вентиляційні решітки (без регуляції).

Підключення топки до димоходу:

- димова труба „Spigo” Inox (схвалена технічно),
- сталева димова труба (товщина стінок 2 мм - схвалена технічно),
- хомути Inox,
- шамотна глина,
- жаротривкий цемент «Górkal»,
- жаротривкий силікон (1200° C).

6. Таблиці

**УВАГА: ДО ВИЛЬОТІВ КОНВЕКЦІЙНОГО ПОВІТРЯ
СЛІД ДОРАХОВУВАТИ ТІЛЬКИ ГРАВІТАЦІЙНІ DGP**

**СЛІД ВРАХОВУВАТИ ПЛОЩУ ПОВЕРХНІ ТРУБ, ЩО ВИХОДЯТЬ З
ДИМАРЯ НЕ ПЛОЩІ ВИЛЬОТІВ DGP**

Таблиця 4. Площі поверхні вльоту і вильоту конвекційного повітря.

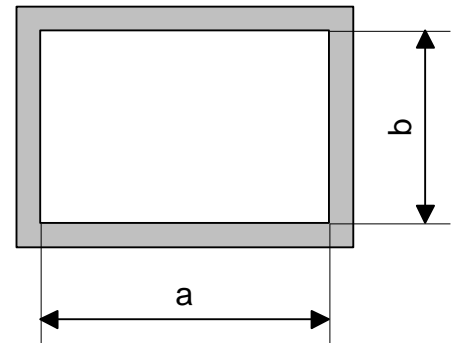
Тиск [Pa]	Мінімальний вліт повітря з зовні.	Мінімальна площа отвору для вльоту конвекційного повітря		Мінімальна площа отвору для вильоту конвекційного повітря	
		Отвір без сітки	Отвір з сіткою	Отвір без сітки	Отвір з сіткою
10-15	200 cm ²	700 cm ²	1400 cm ²	980 cm ²	1960 cm ²

Площі отворів вльоту і вильоту конвекційного повітря:

Отвір без сітки

Ефективна площа дорівнює площі отвору:

$$F=a*b$$

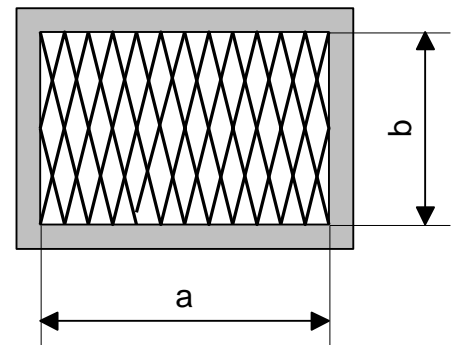

Отвір з сіткою

Ефективна площа дорівнює половині площі отвору без сітки:

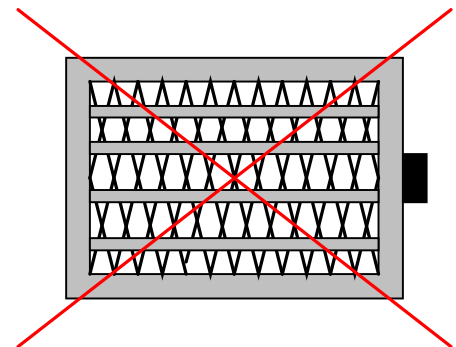
$$F=(a*b)/2$$

Площа поверхні отвору зменшена поверхнею самих решіток, котрі становлять 50% всього отвору

УВАГА:

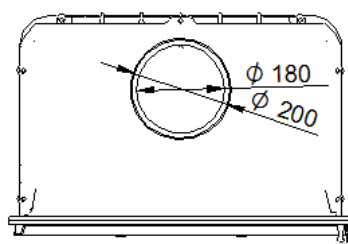
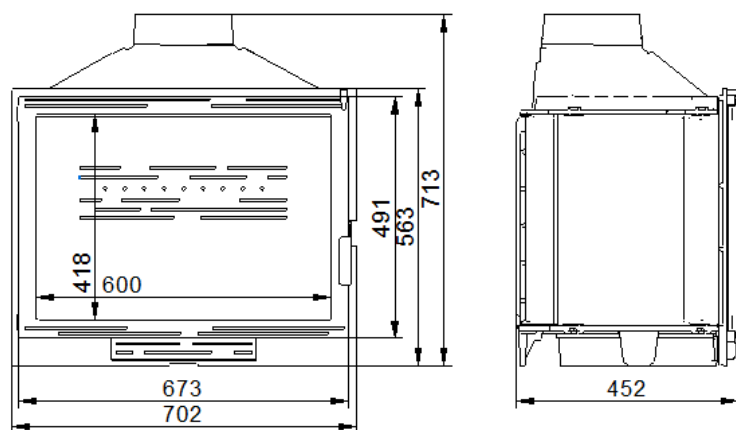
Не дозволяється використовувати в кожусі решітки з регулюванням, натомість при враховуючи гравітаційну дистрибуцію в розрахунках ефективної площі вильоту конвекційного повітря, так само не рекомендується використання решіток з регуляцією.

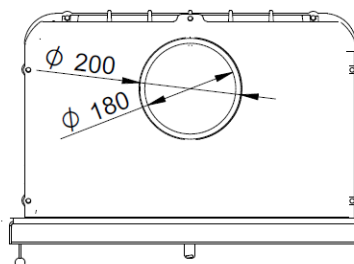
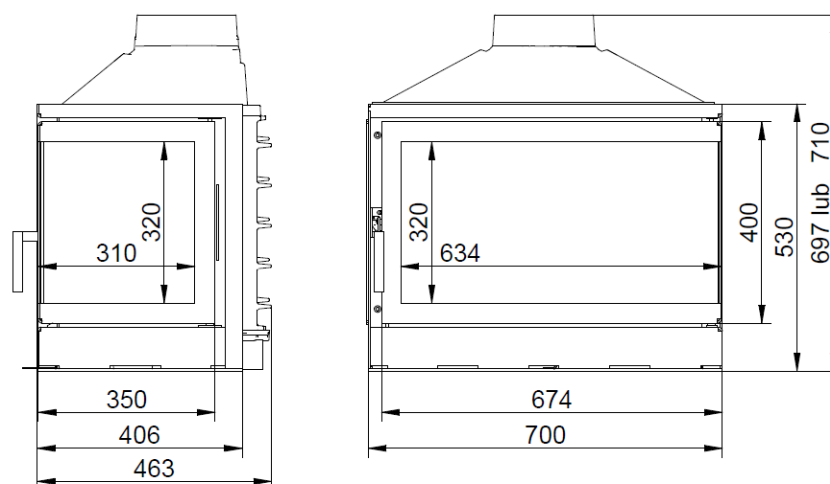
7 Технічна специфікація

	KFD EKO MAX 7 L/R	KFD EKO MAX 14	KFD EKO MAX 7 3F	KFD EKO M 7
Клас енергоефективності	A+	A+	A+	A+
Безпосередня теплова потужність (номінальна потужність) [kW]	11,5	11,5	11,5	11,5
Діапазон опалювальної потужності [kW]	6 - 15	6 - 15	6 - 15	6 - 15
Фактор енергетичної ефективності [EEI]	110,6	110,6	110,6	110,6
ККД при номінальній потужності [%]	82,5	82,5	82,5	82,5
Сезонна енергоефективність обігріву приміщень [%]	73,5	73,5	73,5	73,5
Викиди CO при 13% O2	[%]	0,09	0,09	0,09
	[mg/Nm3]	1162	1162	1162
Викиди пилу при 13% O2 [mg/Nm3]	19	19	19	19
OGC при 13% O2 [mg/Nm3]	51	51	51	51
Викиди оксидів азоту в 13% O2 [mg/Nm3]	145	145	145	145
Потік маси вихлопів [g/s]	9,75	9,75	9,75	9,75
Середня температура вихлопів на виході роз'єму вихлопів [°C]	235	235	235	235
Мінімальний тиск в димоході [Pa]	12	12	12	12
Вага [kg]	115	115	115	110

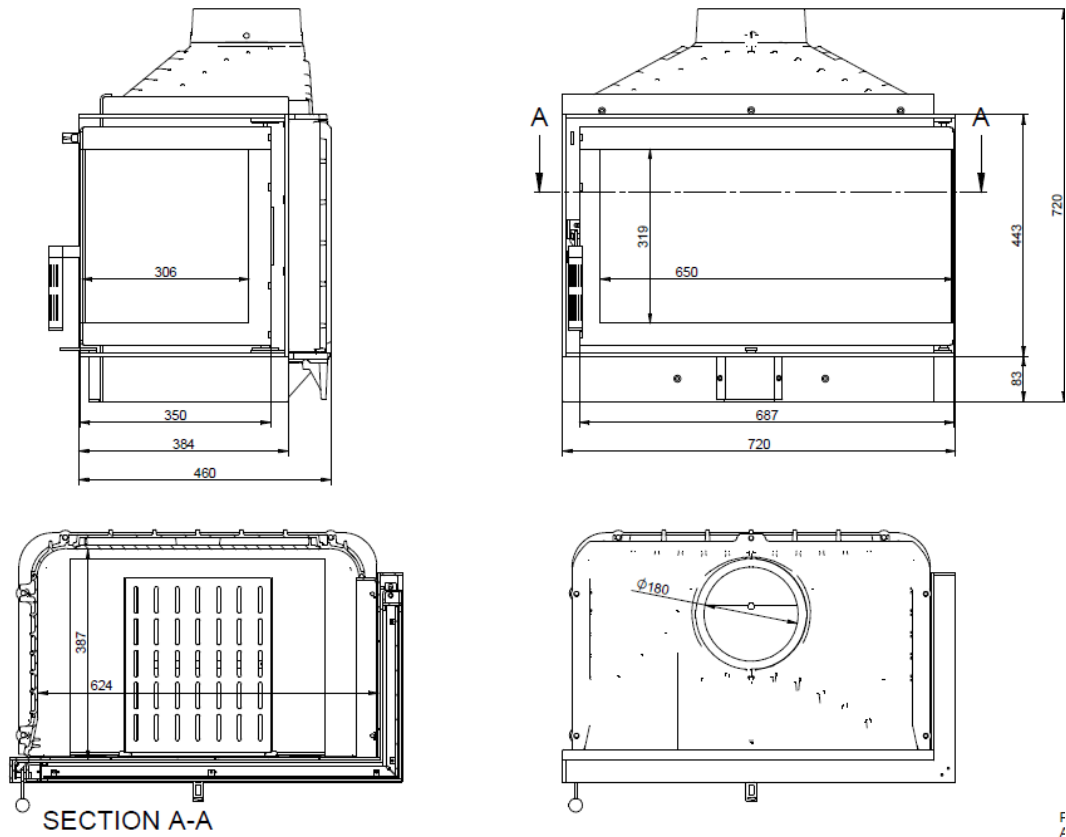
Камінна топка KFD ЕКО МАХ 14

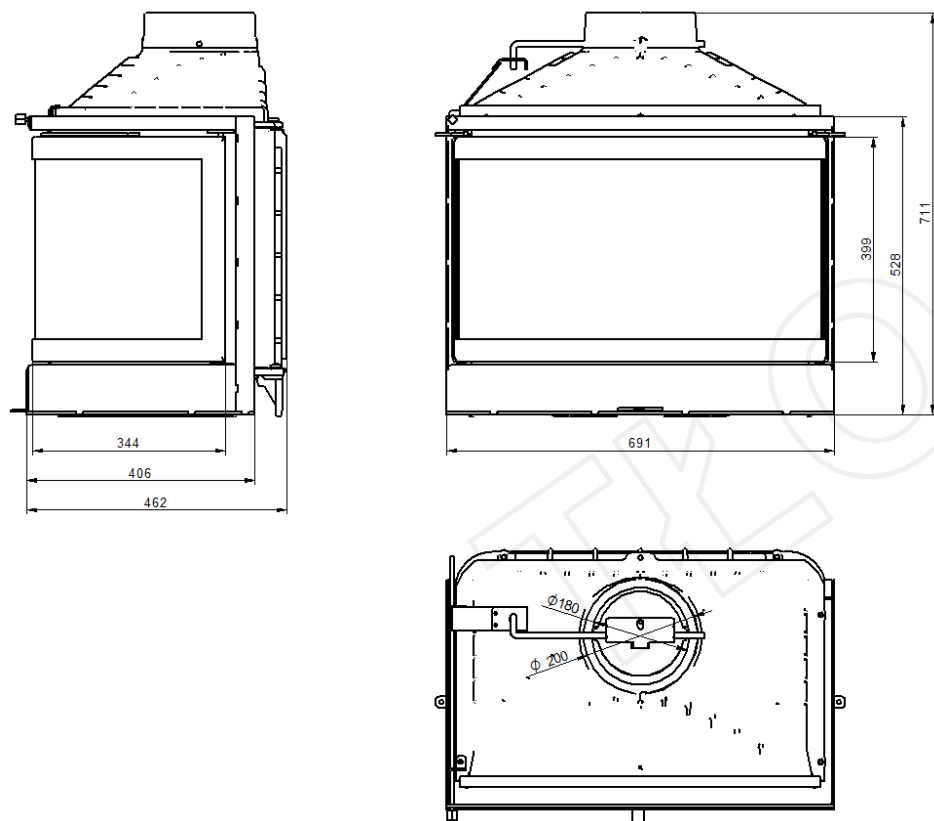
Камінна топка KFD ЕКО МАХ 7 L/R basic

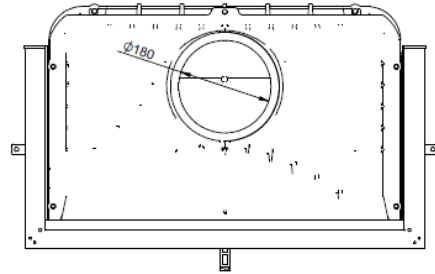
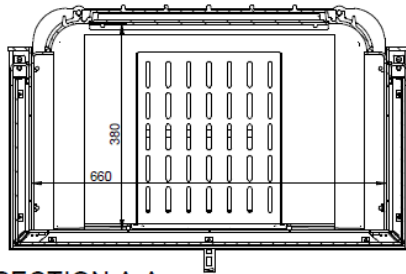
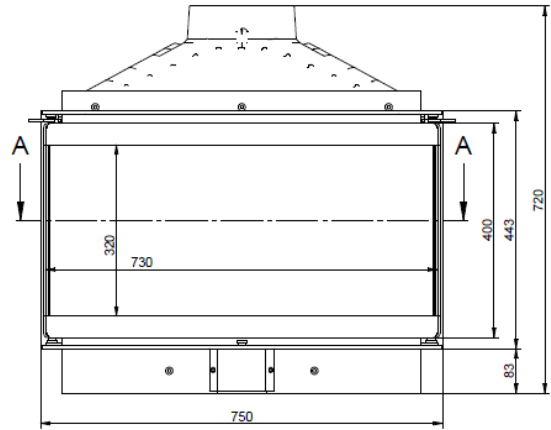
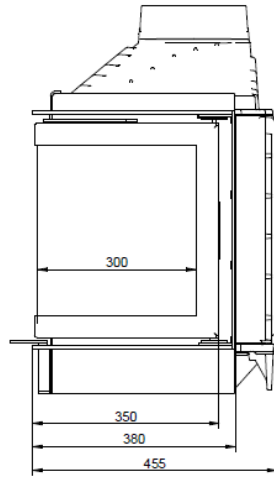
Камінна топка KFD ЕКО MAX 7 L/R standard

Камінна топка KFD ЕКО MAX 7 3F basic

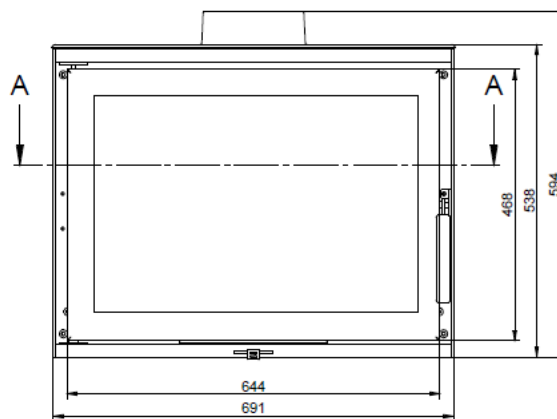
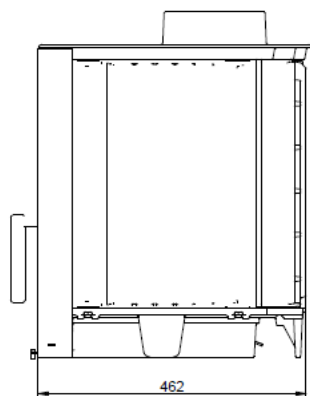

Камінна топка KFD ЕКО MAX 7 3F standard

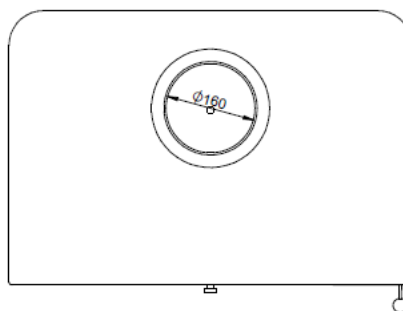
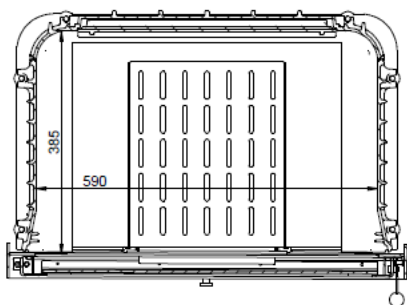

SECTION A-A

Камінна вставка KFD ЕКО М 7

A-A

8. Вирішення проблем

ПРОБЛЕМА	ПРИЧИНА	ВИРІШЕННЯ
I. Слабкий контроль вогню у топці	<ol style="list-style-type: none"> 1. Завелика кількість повітря для горіння. 2. Завелика кількість покладеного палива. 3. Зношення ущільнювача. 4. Завеликий тиск в димоході 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Зменшити кількість повітря для горіння з допомогою регуляційної ручки камінної топки. 2. Не додавати палива, зменшити кількість повітря для горіння. 3. Замінити ущільнювачі. 4. Встановити стабілізатор тяги.
II. Не виходить розпалити вогонь в топці	<ol style="list-style-type: none"> 1. Закриті ручки вльоту повітря для горіння 2. Засмічені отвори подачі повітря в топці 3. Замалий тиск в димоході. 4. Занадто волога деревина. 5. Занадто великі розміри щипок для розпалу. 6. Погані погодні умови. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Збільшити кількість повітря для горіння. 2. Очистити від попелу камеру топки. 3. Перевірити чи закриті дверцята для ревізії; слід вичистити димохід і з'єднуючий канал; радимо встановити систему примусової вентиляції продуктів горіння. 4. Замінити деревину на суху (вологість менше 20%) 5. Слід вжити дрібніші щипки. 6. Слід впевнитись, чи зі зміною погоди зміниться спосіб паління. У випадку повторення проблеми, що виникає з погодних причин радимо встановити систему примусової вентиляції продуктів горіння.
III. З топки іде дим	<ol style="list-style-type: none"> 1. Заблокований димохід або з'єднуюча труба 2. Не герметичний димохід або з'єднуюча труба 3. Занадто сильний тиск в приміщенні, в котрому, встановлено топку. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Обов'язкове чищення димоходу. 2. Перевір щільність закриття ревізійних дверцят в димоході і з'єднання з'єднуючої труби. 3. Впустити свіже повітря до кімнати, в якому встановлено топку (напр. відкрити вікно).

	<p>4. Доступ свіжого повітря заблоковано.</p> <p>5. Доступ повітря встановлено зі підвітряної сторони.</p> <p>6. Неправильно виконана вентиляція камінної топки.</p>	<p>4. Перевірити канал для доступу свіжого повітря.</p> <p>5. Змінити положення забірника.</p> <p>6. Перевірити правильність виконання доступу конвекційного повітря під топку.</p>
<p>IV. Дим просочується з обуди топки при закритих дверцятах</p>	<p>1. Недостатньо герметична з'єднуюча труба.</p> <p>2. Недостатньо щільний трійник в топці.</p>	<p>1. Перевірити щільність підключення з'єднуючої труби</p> <p>2. Перевірити щільність з'єднуючого трійника в топці.</p>
<p>V. На склі з'явилася покриття смоли (креозоту)</p>	<p>1. Занадто волога деревина.</p> <p>2. Занадто слабкий тиск в димоході</p> <p>3. Забиті отвори для подачі повітря в топку.</p>	<p>1. . Замінити деревину на суху (вологість менше 20%)</p> <p>2. Перевірити причини описані в пункті III 1-4</p> <p>3. Очистити від попелу камеру топки</p>
<p>VI. Пожар в топці або димовому каналі</p>	<p>1. Повідомити пожежну службу.</p>	<p>1. Закрити двері топки</p> <p>2. Перекрити доступ повітря до горіння</p> <p>3. Загасити вогонь використовуючи вогнегасник (CO₂, порошковий) – Ніколи не гасити полум'я водою!</p> <p>4. Одразу ж викликати пожежних.</p>

1 Щоденник оглядів

Огляд повинен бути виконаний раз на рік авторизованим інсталятором KFD.

Дата	Виконана робота	Фірма/Підпис

10 Гарантійні умови

Форма скарги на камінну топку або камінну піч

ЗАЯВКА РЕКЛАМАЦІЇ ПО ГАРАНТІЇ
ДОДАТОК №1 ДО ГАРАНТІЇ

1. Інформація про покупця:

Ім'я та прізвище:.....

Адреса:

Номер тел.:

2. Інформація про гарантійне обладнання на яке подається скарга:

Назва виробу:

МОДЕЛЬ:

Серійний №:

3. Інформація про покупку і установку товару:

Дата покупки:

Дата установки:

Виконавець установки:

Додано доказ покупки, яким є (наприклад чек, фактура ПДВ):

.....

.....

Дата і підпис подавця

4. Прийняття товару Продавцем (не виконувати в разі ремонту товару у позивача рекламації):

Продавець (назва/фірма), адреса:

Товар був переданий в магазин Продавця в:

(дата)

.....

..... (адреса).

.....
Дата, печатка і підпис особи, що приймає товар від імені Продавця

5. Закінчення рекламації (заповнити після розгляду рекламації):

Спосіб розгляду рекламації:.....

.....

.....

Дата і підпис позивача скарги

УМОВИ ГАРАНТІЇ

1. Гарантії надаються на період:

а) 5 років на елементи конструкції пристрою (корпус топки);

б) 2 роки на шибер, дефлектор зовнішні плити топки виконані з чавуну, рами для дверцят;

рахуючи від дати продажу, при чому вирішальна дата є на оригіналі доказу покупки. Виключенню з гарантії підлягають елементи перелічені в пункті 10 і приписи вказані в пункті 13 цієї гарантії.

2. Гарантія буде дійсною тільки зі справжнім документом покупки або рахунком (що містить дату покупки, модель продукту і назву дилера/продавця). Гарант залишає за собою право відмовити в наданні безкоштовного сервісу у в разі браку документів, оговорених вище, або якщо інформація в них вказана не повна або не дійсна. Гарантія не буде діяти, якщо назва моделі або серійний номер зазначений на виробі був змінено, змазано, усунуто або затерто.
3. Ця гарантія не відповідає за кошти для транспортування і безпеку, що пов'язана з транспортуванням продукту з і до фірми Гаранта або авторизованого представника KFD.
4. Подавач реклаमाції зобов'язаний до невідкладної доставки виробу або надання можливості - на бажання Гаранта або авторизованого представника Korefam – приміщення в котрому він був встановлений, а також надати доступ до інсталяції, з метою виконання експертизи. Експертизи виконуються з понеділка по п'ятницю з 9:00 - 17:00.
5. Гарант перед виконанням експертизи в місці монтажу обладнання, має право вимагати від подавача скарги вислати уточнену інформацію, щодо проблеми, як і умов інсталяції оскарженого виробу. Наприклад фотографії, основні параметри роботи і вимірів, котрі може зробити користувач.
6. Унеможливлення виконання експертизи, що вказана вище в пункті 4 або ненадання інформації про яку йдеться в пункті 5, рівнозначне з не розгляданням рекламації Гарантом.
7. Гарант вважає, що результати експертизи повинні бути представлені (по телефону, ел. листом, письмово) подавачу рекламації протягом 14 днів з дати підтвердження прийняття рекламації з причини гарантії, якщо це можливо завдяки технічним і логістичним аспектам роботи експерта.
8. У випадку обґрунтованої рекламації, недоліки виробу будуть безкоштовно усунуті по гарантії протягом 30 робочих днів від дати підтвердження дійсності. У випадку браку технічних можливостей ремонту виробу, або економічної не вигідності проведення ремонту (вартість ремонту і запчастин перевищує ціну нового виробу), бракований товар буде безкоштовно замінено на новий зі схожими параметрами.

9. Гарант не відповідає за втрати (реальна шкода, втрачені якості) або знищення пов'язані з продуктами, сервісом, гарантією. Якщо виключні відповідальності не допускаються або в певній мірі допускаються зобов'язуючим правом, Гарант залишає за собою право виключення або обмеження своєї відповідальності до максимальних меж, що допускаються правом.
10. Гарантія не обіймає:
- періодичні технічні огляди, а також ремонт або заміну запчастин чи компонентів, що викликані їх природнім зношенням;
 - Ушкодження обладнання спричинене неправильною експлуатацією (невідповідною з інструкцією монтажу та обслуговування) або невласивим транспортом;
 - пошкодження обладнання спричинене виконанням технічного огляду, ремонту або переробок неповноваженої особи (усі крім авторизованих представників та інсталяторів KFD);
 - пошкодження обладнання спричинене невиконанням періодичної консервації;
 - пошкодження спричинені пожегою, впливом рідини або вологи, хімікатів і інших субстанцій, паводків, вібрацій, надмірного нагріву (теплове перевантаження топки), неправильної вентиляції, скачків напруги в мережі, підключення надмірної або неправильної напруги, випромінювання, електричних ударів, включаючи блискавку, а також дії будь-якої зовнішньої сили або удару;
 - пошкодження, що виникло внаслідок природнього, часткового або повного зношення обладнання згідно з властивостями і призначенням обладнання;
 - обладнання і аксесуари, що не надаються Гарантом, котрі були додані і приладнані до обладнання;
 - матеріали, що підлягають натуральному зношенню такі як: решітка, ущільнювачі, ущільнюючі матеріали, тощо;
 - загартоване керамічне скло, ущільнювачі, фарбовані частини, ізоляційні матеріали;
 - зміни заводських параметрів, що були виконані користувачем або його представником;
 - перший запуск.
11. Основою для претензій по гарантії важливим є гарантійний документ, разом з документом, що підтверджує покупку і документом, що підтверджує оплату за цей товар. Самовільні зміни в гарантійному документі (маються на увазі закреслення, витерття, приписки, утовщення, тощо) призводять до припинення дії гарантії.
12. Уповноваженими до виконання гарантійного ремонту є виключно авторизовані представники і інсталятори KFD.

13. До приписів не захищених гарантією – виконаних за гроші відносяться консервація, чистка, періодичні технічні огляди, а також регуляція пристрою – описані в інструкції з монтажу та догляду.
14. Гарант може не дотримуватися терміну, закладеного для ремонту якщо існують збої в роботі його підприємства або третіх осіб з котрими він співпрацює, викликані непередбачуваними обставинами, наприклад форс-мажорними обставинами, соціальними заворушеннями, стихійними лихами, тощо.
15. Гарант не відповідає за шкоди і втрати, що виникли з причини неправильної роботи або пошкодження обладнання спричинене використанням обладнання не за його призначенням та інструкцією монтажу та догляду, а також втрати, що виникли через неможливість використання обладнання, яке буде ремонтуватись.
16. Гарантія дійсна для обладнання яке було продане і використовується на території України.
17. Гарантія на проданий споживчий товар не виключає, не обмежує і не зупиняє прав покупця, що виникають через невідповідність товару з умовами.
18. Авторизований представник і інсталятор KFD це особа, яка має сертифікат фірми KFD Sp. z o.o.
19. Інструкція з монтажу та експлуатації є невід'ємною частиною гарантії.
20. Модифікація продукту, як і технічне обслуговування обладнання виконані сторонніми особами крім авторизованих інсталяторів KFD, а також монтаж і експлуатація обладнання не дотримуючись вимог, що зазначені в інструкції з обслуговування і монтажу веде до анулювання гарантії.
21. У випадку, якщо несправність не є наслідком заводських дефектів пристрою, KFD Sp. z o.o. має право стягувати транспортні витрати з заявника.
22. Гарантійні умови зазначені в цьому документі будуть виконані тільки у випадку, якщо всі періодичні огляди і консервації будуть виконані згідно з вказівками Гаранта. Огляди повинні виконуватись виключно авторизованими пунктами сервісного обслуговування, з використанням оригінальних частин. В яких спосіб усунути несправність вирішує Гарант.
23. Втрата права на ремонт і гарантійне обслуговування настає у випадку :
 - а) Виконання самовільних переробок і модифікацій пристрою без попередньої згоди Гаранта;
 - б) Невиконання обов'язкових періодичних оглядів, що включає щоденні обслуговування і огляди передбачені в інструкції з монтажу і обслуговування.
 - в) Інсталяцію і використання пристрою невідповідно до інструкції монтажу і обслуговування.

Подача реклаमाції

Негайно після констатації несправності або неправильної роботи обладнання слід заповнити «ЗАЯВКУ РЕКЛАМАЦІЇ ПО ГАРАНТІЇ», що становить додаток №1 до Гарантії і доставити його авторизованому представнику KFD, в котрого була виконана покупка товару, разом з доказом покупки. У випадку нестачі можливості подачі рекламації, інформація про найближчого авторизованого представника Ви можете отримати в головному офісі фірми KFD, або за номером телефону **22-774-11-22**. Після отримання скарги авторизований представник фірми негайно з Вами зв'яжеться.

KFD Sp. z o.o.
ul. Olszankowa 51
05-120 Legionowo
tel. (+48 22) 774 11 22

ГАРАНТІЙНИЙ ДОКУМЕНТ

НАЗВА ВИРОБУ: KFD
МОДЕЛЬ:
ДАТА ВИДАЧІ ТОВАРУ ДИСТРИБ'ЮТОРУ:
СЕРІЙНИЙ НОМЕР:
ДАТА ПРОДАЖУ:
НОМЕР ГАРАНТІЇ:

ПІДПИС І ФІРМОВА ПЕЧАТКА ПРОДАВЦЯ

.....

ПІДПИС І ФІРМОВА ПЕЧАТКА
ІНСТАЛЯТОРА З ПОВНОВАЖЕННЯМИ

ДАТА ІНСТАЛЯЦІЇ

.....

.....

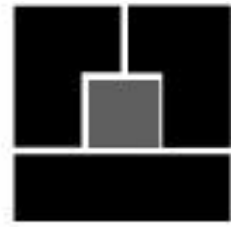
Фірма KFD Sp. z o.o. головний офіс ul. Olszankowa 51 05-120 Legionowo (далі Гарант) надає обов'язкову гарантію на території Республіки Польщі, на проданий товар на визначених умовах в цьому документі.

УВАГА: Гарантійний документ не є дійсним, якщо не вписано дату продажу, яка підтверджена підписом і фірмовою печаткою торгівельної точки, а також інсталятора з повноваженнями.

Шановне Панство,

Дякуємо за покупку одного з великої кількості обладнання нашої фірми. Воно було запроектовано з використанням найновіших технологій і піддане суворому контролю якості. Наша мета це задоволення кожного клієнта від використання придбаного товару.

KFD

COPYRIGHT © 2019 BY KFD v 20190213